

בס"ד

592

עורב שבת פרשת תרומה
ג' אדר תשפ"ו

קרוזב אליך

מבית גילוי דעת
עבודת ה' ברוח חסידית

הועידה הארצית
רבנים
עורכי חופות

לפרטים עמוד 2

מרגיש תקוע? זה טוב,
בתור התחלה
התוועדות עם
הרב יוסף יצחק
גייקובסון

אבא, תראה מה הבאנו
לבית שלך
חנה שלם

אביעד, הזמר
זהיוצר, מניח
את אתגר
השמחה על
השולחן ורוקד
כל הדרך
לפיצוח

אין מה לחשוב אף

משהו טוב?

על העץ
הגבוה ביותר בטהרן
צבי יחזקאלי במחשבות לאחר
ביקור אצל משפחת גווילי

שו"ת
אדר
הנהדר
ארבע זוויות
מרעננות על הדרך
לשמחה של אמת

מתנות לאביונים בו ביום

2835* או באתר מקימי
תרמו עכשיו!

בהמלצת רבני הציונות הדתית
עמותת חסד לזכרם של הרב מנחם ליבמן זצ"ל, בנו הקדוש שניאור שלמה הי"ד
ונכדו הקדוש אליקים שלמה הי"ד

הבה נרשם, רש רש רש
כי מגיע להם שקט כלכלי

לתרומה מהירה - סקרו

כל יום יכול להיות פורים. בכל יום במזרח התיכון נכתבת עוד מגילה, עוד השגחה, ועוד מזימה לכלותנו שנופלת לתהום. פורים הוא כוח שמראה לנו את המציאות, ואת היכולת להפוך הכול לטובה.

צבי יחזקאלי בדרך לשדה

אוהל פתוח לארבע רוחות

רן גווילי, גיבור ישראל שיצא להילחם בשביעי באוקטובר, הוא החלל האחרון שחזר מעזה. באוהל האבלים של משפחתו ביישוב מיתר גיליתי הרבה דברים על עם ישראל ועל הרוח היהודית.

רני אהב לרכב בשטח, ובמשך השנתיים וחצי של המלחמה ארגנו חבריו של רני רכיבות שטח בגבעות סביב ביתו. בית הכנסת ביישוב היה מקום שרני הרבה לשהות בו, ומאז שנעדר התקיימה בכל ראש חודש תפילה מיוחדת למענו. בבית הכנסת הזה הוא עלה לתורה ביום כיפור האחרון לחייו, עם כתף פצועה, כדי לקבל את ברכת הדרך – מבלי שידע מה עומד לקרות. באוהל המשפחה אפשר היה לשמוע עשרות סיפורים מהוריו וחבריו, ממשפחות שכולות שבאו לנחם, מפצועים, מחטופים, ומכל מי שהלב נשא אותו להגיע לשם. האמונה וההשגחה היו נוכחות שם בכל סיפור. כל אחד בא לספר את הזווית שלו על המציאות ועל המלחמה, אבל מעל הכול – הייתה שם אמונה.

גם סביב סיפור החילוץ שלו נשמעו גימטריות וסיפורים שנדמים מעל הטבע. כאילו ברור שיהודי חי בתוך מרחב של השגחה בכל רגע. "רן" בגימטריה 250 – בדיוק כמספר הגופות של העזתים שהוצאו עד שהגיעו אליו. אביו, איציק, מספר שגופתו נשארה שלמה, והכוח בזרועותיו כפי שיצא מהבית בשמחת תורה. "אני לא יודע מה זה אומר", תהה האב בקול, "אבל אומרים שזה עניין של צדיקים".

צוות החיפוש התעקש להמשיך לחפש גם כשהמערכת שידרה להם: די, אין מה להתעקש. במהלך החיפושים התפלל

הצוות מנחה. מישהו שנקלע לתפילה הרגיש שהוא חייב לומר להם משהו: "עוד שלוש שעות תמצאו את רני", פסק.

"איך?" שאלו.

"אני לא יודע. זה יקרה. הרגשתי את זה בתפילה".

ואכן, כך בדיוק קרה.

במהלך הוצאת הגופה נשמעה זעקה לשמיים. אחד המחלצים, בעקשנות ובכאב, קרא: "לרפואת אשתי שחולה במחלה...!". ביום ראשון שאחרי זה נאמר להם בבדיקות: אין מחלה. הכול נעלם. נס גדול שסופר בפשטות, כמעט בלחישות.

נו באמת, זה אמיתי? כן. שמעתי את זה מכלי ראשון. זה קרה באמת. סיפורי צדיקים עם נשמות של יהודים בכל פינה. ועוד קרוב משפחה מגיע, עם רמז וסיפור נוסף. וחסידי משוחח עם הדודה מבאר שבע כאילו היו אחים מזה שנים.

מה היה שם באוהל הזה שחיבר בין כולם? הכאב סביב הלוחם הגיבור? ההזדהות עם המשפחה? אולי. אבל מה שאני הרגשתי, כשעמדתי שם עם בני בן ה-11, שהשתומם מהמאורע הלא מוכר – היה התדר היהודי. הגורל היהודי. ההשגחה. הקשר. החיבור החזק בין כולם, ללא מסכות של תקשורת או מגזרים. רגע נדיר, אמיתי, של נתינה ושל ליטוש היהלום הפנימי של כל אחד.

בדרך ממיתר ראיתי מחוץ לכמה בתים את תמונות הנופלים. דגל יחידה, דגל ישראל ותמונה. כל כך בולט, כל כך נוכח החיבור הזה, שבוודאי מורגש בכל בית. זו הנחמה, המתנה המיוחדת, שיש לנו כעם יהודי – יש לנו אחד את הלב של השני.

משם, דרך כביש 60, חזרתי לגוש עציון צפונה. שנים לא נסעתי בכבישי דרום הר חברון. פריחת השקדיות והצהוב של שיחי החרדל מילאו את העין. שלטים בצד הדרך סימנו על עוד חווה שנולדה בארץ. עוד יהודי גואל אדמה, מיישב את הארץ. יהודי קטן, פשוט ושייך לכולם – כמו שאמרו על רני באוהל שלו. הוא לא היה דמות של גיבור-על, אלא יהודי פשוט. חזק. מאמין. צנוע.

ארץ ישראל משיבה לנו את האור שלה, בחוות ובגבעות שצומחות מדי שבע. אור חזר. אור מחבר. תודה, השם, שאתה שולח לנו נחמה כזו – נחמה שאי אפשר לפספס.

חודש אדר כבר כאן. החודש שמחזק בי את הידיעה שלכל דבר יש פוטנציאל היפוך לטובה, מעבר למה שאני יכול לשער. לא אתפלא אם בחודש הזה, המן האיראני יתלה על העץ הגבוה ביותר בטהרן.

אירועים שמתרחשים כיום היו נחשבים בלתי מציאותיים לפני שנתיים או שלוש. איך זה קרה? פורים. אדר. מתחת לחיי היום-יום נכתבת מגילה. לא בכל יום רואים אותה, אבל תוצאותיה עולות מעל פני המציאות ומוכיחות לנו שההשגחה קיימת. השאלה היא רק אם נבחר לראות אותה, בהסתר או בגילוי.

כל יום יכול להיות פורים. בכל יום במזרח התיכון נכתבת עוד מגילה, עוד השגחה, ועוד מזימה לכלותנו שנופלת לתהום. פורים הוא כוח שמראה לנו את המציאות, ואת היכולת להפוך הכול לטובה. פלא שאנחנו קופצים משמחה? אז למה לא כל יום פורים? כי אי אפשר כל יום לשתות ולהתבסס. אבל אפשר כל יום לבחור לראות את ההשגחה הגלויה. לראות אותה – ולשמוח. ברוך שעשני יהודי. כמו בפורים.

מאות רבנים יתכנסו לוועידת עורכי חופה וקידושין הראשונה בישראל יתכנסו מאות רבנים עורכי חופות לנכנס מקצועי, כדי להעמיק את הקשר עם הדור הבא של הבתים בישראל.

ובחיבורו העמוק לשטח, יישא דברים על המומנטום המיוחד שנוצר בקרב המשרתים והאחריות המוטלת על כתפי הרבנים להוביל את הזוגות הצעירים לבניית בית מתוך קדושה וטהרה.

משולחן בית הדין אל מתחת לחופה

פאנל פרקטי לסיום יתקיים עם הרה"ג זכדיה כהן אב"ד תל אביב והרב פנחס אלטהויז רב ממונה בראשל"צ ומנהלי מחלקת נישואין בחולון

מסע חזותי מרגש: הפקת מולטימדיה עוצמתית לאורך כל שלבי האירוע

בנוסף ליום העיון המקצועי לרבנים מכהנים, יוצגו במהלך היום גם אפשרויות הכשרה ייעודיות לרבנים המעוניינים להיכנס לתחום עריכת החופות ולקבל את ההסמכה והכלים הנדרשים לכך.

השקת קרן 'תכלת'

בשיא האירוע תושק קרן 'תכלת' – מערך מענקים ומלגות מיוחד שנועד לחזק את הרבנים עורכי החופות ולסייע בביצוע קדושת הבית היהודי. המארגנים מציינים כי המטרה היא להעניק לרבנים את כל הכלים המקצועיים כדי שכל זוג בישראל יזכה לחופה שהיא חוויה יהודית מרוממת ומחברת.

הוועידה היוקרתית תתקיים במעמד הרבנים הראשיים לישראל: הרה"ג הרב קלמן מאיר בר שליט"א והראשון לציון הרב דוד יוסף שליט"א, שיפארו את הכנס בנוכחותם ויישאו דברים בפני מאות הרבנים המשתתפים. הרב חזקיהו סאמין ראש אגף נישואין וחלק מחברי ועדת נישואין ורבנים במשרד לשירותי דת במועצת הרבנות הראשית.

פאנלים מקצועיים ובירורי הלכה

הוועידה תחל במושב הלכתי מעמיק של "בירור הלכה" בהובלת הרה"ג שמואל אליהו שליט"א ובהשתתפות גדולי הרבנים. בהנחיית איש התקשורת ידידיה מאיר. בהמשך היום יתקיימו פאנלים מקצועיים שיעסקו בסוגיות המהותיות העולות במפגש עם הזוגות הצעירים בעידן הנוכחי, וכיצד להפוך את מעמד החופה לאירוע משמעותי, מחבר ומאיר.

החיבור בין המילואים לקדושת הבית

הוועידה, שמתקיימת ביום שלישי ד' באדר באולם "האחוזה" במודיעין, מגיעה על רקע תופעה רחבה שצמחה מאז ה-7 באוקטובר: רבנים רבים המשרתים במערך המילואים הפכו לכתובת טבעית עבור חבריהם לשירות המבקשים להקים בית יהודי. תקופת המלחמה הביאה ביקוש שיא לעריכת חופות כדת משה וישראל.

במוקד המושב המקצועי יעמוד הדיין הנודע, הרב אברהם זרביב שליט"א, המשרת בעצמו במילואים ומלווה מקרוב את לוחמי צה"ל. הרב זרביב, המוכר בפעילותו העניפה גם בתור רב עורך חופות מבוקש

להרשמה לכנס לרבנים עורכי חופות בלבד
חייגו:
03-5580300
או סרקו:

אור
UM & BEITH LIMUD

מתאים לי להיות באורות

סביבת הלימודים ששמה אותך במרכז בגישה אישית ומתחשבת

יום פתוח בקמפוס
י"ט באדר • 8.3 • 9:00

תואר B.Ed. שמתאים לך במכללת אורות ישראל קמפוס אלקנה
תנ"ך • מחשבת ישראל • לשון • מתמטיקה • תקשורת • היסטוריה • ארץ ישראל
חינוך חברתי • חינוך מיוחד • הגיל הרך • מחול ותנועה

אפשרות לשילוב עם לימודי מדרשות

תכניות
להעצמה
אישית

מערכת
לימודים
גמישה

מערך
מלגות
ייחודי

הסעות
מרחבי
הארץ

חפשו ב-Google
'תואר באורות באלקנה'

לפרטים ולהרשמה

ייעוץ לימודים < 052-4295209 • 03-3763767

לא משנה כרגע באיזו דרך נפתרה הבעיה, בסוף ההורים מגיעים כדי להרגיע את הזירה המדממת. בבירור קצר מסתבר שאכן יש סיבה לחשד. כלומר, הנאשם מכחיש כל קשר לאירוע בפה מלא שוקולד.

וכאן מגיעה שאלת המפתח:
 "למה עשית את זה?"

התשובה לשאלה הזו פשוטה מאוד.

ילד בגיל צעיר מתקשה עד לא מסוגל להבין שיש משהו ששייך למישהו אחר על פני הגלובוס. מה זאת אומרת שהשוקולד שלך ? זה לא יכול להיות ! הרי אני כאן, וכידוע אני מרכז העולם והכל מסתובב סביבי, אז פשוט לא יכול להיות שהשוקולד הזה היה שלך. ברגע שראיתי משהו הוא פשוט שלי.

ההסבר הזה יעזור לכם להבין איך האח הקטן שלכם חוזר יום אחרי יום מהמעון עם חתכים שונים שנקראים בשפה יפה 'שריטות'. שני ילדים חמודים ומתוקים ראו את אותה הכוונה 'שלהם', וזהו, זה הרגע בו הם מפסיקים להיות חמודים ומתוקים ונראים יותר כמו זוג זאבים שרבים על חתיכת בשר.

מה, יש מבוגרים שגם חושבים או מרגישים ככה? אין מצב! לא יכול להיות!

כן, כן וברותי, אכן יש מבוגרים שהגוף והמוח שלהם התפתחו בהתאם לגילם, אבל האישיות שלהם לא עברה את גיל הגן בכל התחומים. הם אמנם לא יכנסו אליך הביתה ויתחילו לקחת דברים (לפחות רובם), אבל תיאורטית הם בהחלט מרגישים שבעצם העולם שייד להם.

ברגשות שלנו אנחנו נמצא את הקנאה והחמדנות שמגיעות משם, ביישומים המעשיים אנחנו נגלה את חוסר המוכנות לתת.

האמת? יש בזה הרבה היגיון. אם הכל שלי, ואולי גם אתה שלי, למה שאני אתן לך משהו?

עולם כזה הוא עולם נוראי שבו בעצם אני כל הזמן במרכז בלופ איז-סופי סביב עצמי, בטיפוח מתמשך של האגו שלי.

חברה כזאת היא חברה מושחתת ומסואבת של אוסף אנשים שעסוקים רק בעצמם. זוועה!

במקום כזה פשוט לא יכולה להיכנס שכינה, כולם כל כך מגופחים מעצמם שאין לה מקום.

כדי לבנות משכן יש תנאי בסיסי מאוד:

אם אתה רוצה השראת שכינה אתה חייב לצאת מהלופ.

"ויקחו לי תרומה".

עכשיו ברשותכם מילה על פורים.

כל השמחה של פורים היא נפלאה מאוד: משלוחי מנות, סעודה, קריאת מגילה, כל אלו הם חלק אינטגרלי מהאווירה. כולם מסתובבים ברחובות, שתויים ברמות שונות, איזה כיף!

לכל השמחה הזאת יש נספח קצת מדכא – מתנות לאביונים. עד שיש יום אחד לשמח, היו חייבים להכניס לנו את הדיכאון הזה של העניים? האווירה הזאת גורמת לנו לסובב את הראש, להסתכל לצד השני ולנסות להתעלם מהמצווה המבאסת הזאת. וככה יוצא שבעוד שבכל מצוות היום אנחנו סופר משקיעים, במתנות לאביונים אנחנו בודקים טוב טוב כמה המינימום ההכרחי ואותו אנחנו נותנים בליווי אנחה עמוקה על העושק ההלכתי הזה.

הרמב"ם, באופן מפתיע רואה את זה אחרת:

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעדו ובשלוח מנות לרעיו. שאין שם שמחה גדולה ומפארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים. שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה, שנאמר "להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים".

אתה רוצה לשמוח באמת ?

תשמת אחרים !

אורי צוקר
פויקה

ש-ל-י!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
רק שלי!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
ה-כ-ל שלי!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

בתור אבא לילדים קטנים אני נתקל בתופעה מעניינת שיהיה קל יותר להמחיש דרך דוגמה.

בואו ניקח מקרה תיאורטי לחלוטין:

אחד הילדים קיבל היום בבית הספר שוקולד על התנהגות טובה (הסכם סודי בין איגוד רופאי השיניים להסתדרות המורים). הילד המרוצה חוזר הביתה זורח וקורן, הוא גם התנהג יפה, גם קיבל שוקולד וגם ישמח את אבא ואמא עם ההתנהגות שלו (בואו נשאיר את השוקולד מחוץ לשמחה של אבא ואמא). הילד התמים מניח את השוקולד על השיש והולך לשים את התיק במקום (ילד מחונן !), כאשר הוא חוזר השוקולד לא נמצא על השיש אבל העטיפה כן. כאן נכנסים החושים הבלשיים של הילד לפעולה מהירה שכוללת הסקת מסקנות במהירות שיא.

ייתכן שהרב נתן לו עטיפה ריקה? – האפשרות נשללת.

אולי השוקולד יצא לבד מהעטיפה והוא נמצא עכשיו בחופשה על שולחן האוכל? – האפשרות נשללת.

יש מצב שהוא אכל את השוקולד ולא שם לב? – האפשרות נשללת.
האירוע יכול להיות קשור לאחד מהאחים הקטנים שלו? – ביננו!
יש לנו פיצוח!

בנוגע לשלב האכיפה יש מחלוקת אחרונים גדולה בין הילדים להורים. לדעת חלק מהאחרונים עבדי אינש דינא לנפשיה (עושה אדם דין לעצמו), האחרונים האחרים אומרים שיש להיעזר בשלטונות ולא לפתור את הבעיות בעצמך (לפנות לאבא ואמא לדוגמה).

המקום
תרגום ולימוד תורה
ב"ה מקום

דרושה ל-'המקום' בתל אביב רכזת חברותות

אידיאליסטית? אוהבת אנשים?
מתרגשת מלימוד תורה בתל אביב?
נשמח שתצטרפי אלינו לצוות 'המקום'!

קו"ח למייל - zhutlv613@gmail.com

נא לציין ציפיות שכר | רק פניות מתאימות תענינה

חיבור לתחום

יחסי אנוש מעולים
ועבודה בצוות

100% משרה

ב'המקום'
בתל אביב

עד
דלא
ידע

איך יגמור
את החודש...

פרסומי ישראל

אלפי משפחות קורסות תחת הנטל הכלכלי
פעמונים מעניקה להן גם ליווי מקצועי להתנהלות כלכלית נבונה לטווח ארוך
וגם סיוע כלכלי מיידי שיינתן להן 'בו ביום'

פעמונים
מגלים אחריות

1-800-35-10-12
paamonim.org

מתנות לאביונים
תורמים
דרך פעמונים!

מרבִּים מרבִּים מרבִּים מרבִּים מרבִּים... די נבר, להגיד זה קל. תסבירו איך!

להגיע דרך לשמחה? הצחקתם אותי

אסף פני-אל

שחקן ופסיכודרמיסט

"מה את עושה פה? עופי לי מהפנים! איך את מעיזה לבוא לכאן בכלל?"

זאת לא צעקה עצבנית שאני שומע מחלון הדירה בקומה שלישייה. זה יותם, המטופל שיושב מול כיסא ריק בפסיכודרמה. הוא מחפש את השמחה. רוצה לקום בבוקר עם חשק לחיים, עם חיוך על הפנים.

הוא ניסה כל דבר אפשרי. אחרי שעתיים שלא הצליח להירדם, החליט לספור כמה דברים טובים יש לו בחיים. אבל בגלל שהוא לא מצא, הוא נאלץ להגיד תודה על זה שהוא לא מת, על זה שהוא לא נכה ועל עוד כמה אירועים מזעזעים, ויצא יותר מדוכא ממה שהיה לפני התרגיל.

הוא ניסה לעשות "מילי דשטותא" וסיפר לי איך הוא ישב לבד בדירה שלו בארוחת ערב. בהחלטה של רגע, **הוא שם את המלאוו'ח על הראש שלו ומרח את כל רסק העגבניות על הפנים.** הוא עמד ככה מול המראה בתפילה חרישית שהשמחה תבוא. היא לא באה.

כשהוא ישב אצלי בקליניקה, הבנתי שהמילה היחידה שהוא מוכן לשמוע זה "שמחה". עשיתי מה שכל מטפל בפסיכודרמה עושה ושלפתי כיסא. על הכיסא הושבתי את... לא, לא את השמחה. את העצבות.

"דבר אליה", ביקשתי.

"מה את עושה פה? חצופה! לא הזמנתי אותך! עופי מהדירה שלי!"

השיח התחיל. ואז על עוד כיסא ישב הדיכאון. ובכיסא השכן התיישב הייאוש. את הכיסא האחרון השארנו לחושך. החדר התמלא בכיסאות וברגשות ובקולות, ויותם להשמיע את כל הצדדים של הרגש שלו. **ואז, אחרי סשן של חצי שעה, השמחה יכלה להגיע. והפעם, היא הגיעה אמיתית.** חזקה. כנה. כי יותם ברח מכל הקולות והרגשות ורצה להגיע דרך לשמחה.

יותם הבין שאם הוא רוצה לתת לשמחה מקום, הוא חייב להכיר גם בשאר דיירי הבית. הוא נתן לכל אחד לספר על עצמו, נפגש באמת עם הצרכים והחולשות והצדדים שבו. בלי לברוח. ואז קרה הבלתי אפשרי, האיפכא מסתברא, ונהפוך הוא. דווקא מתוך שמישירים מבט אל החושך והעצבות, פוגשים באמת את האור והשמחה.

במקום לצרוח על העצבות, הוא שאל אותה: מה את רוצה? ואז הוא עבר כיסא וישב במקום שלה וענה לעצמו: **אני רוצה שתראה אותי, שתפסיק להתעלם ממני, גם אני פה. אני רוצה שתשב איתי רגע, תרגיש אותי,** תן לי להיות בתוך הלב שלך ואל תתפרק. אתה סובל? יכול להיות שאפשר לסבול, יכול להיות שזה לא סוף העולם? כי אתה, כל פעם שאתה קצת סובל, אתה מפעיל את כל הכפתורים כדי שהסבל ייפסק. תשהה קצת איתי, עם הסבל.

זה קורה גם לנו, תכלס. רוצים להגיע דרך עם שיטה, עם טכניקה פופולרית, עם כפתור קסם, עם Chat Gpt. אבל הדרך לרגש עמוק, מלא ואמיתי עוברת במסע שכולל את העמקים והבורות, את הנחשים והעקרבים. **שמחה אמיתית יכולה לבקוע רק כשאני מבין שהעצב הוא שותף מלא בחיים שלי.** יש לו מקום. ואני מפסיק להילחם בו, אלא לומד להקשיב לו.

וככה יותם וגם אני וגם אתם, במקום להעיף את כל הרגשות האפלים מהדירה, מזמינים אותם לשבת, לדבר, לשנות משהו. הם בטח ישתו קפה שחור ☺

שמחה ממה נפשך

הרב מנחם דב דוברובסקין

משפיע בישיבת חב"ד מגדל העמק

אנשים מחפשים בנרות דרך להגיע לשמחה תמידית, כזו שאינה תלויה בדבר. האמת היא **שכשאדם מכיר בכך שנשמחתו היא "חלק אלוהי ממעל ממש", ושהוא נמצא בעולם הזה בשליחותו של הקב"ה,** ו"שלוחו של אדם כמוותו" - דהיינו שיש בו כוחות בלתי מוגבלים לממש את שליחותו - הוא מתמלא שמחה.

רגש השמחה מתעורר באדם בעוצמה כשהוא מרגיש שהשיג משהו מעבר לרגיל. וכמובן, ככל שאדם זוכה להשיג דבר גדול יותר, שמחתו גדולה יותר. ואם כך, **הרי לכל בני האדם בעולם אין הזכות הגלומה בשליחות המיוחדת שהוענקה ליהודי - לשמש את קונו.** כשאנחנו מתכוונים בעובדה שאדם מוגבל כמונו זכה שניתנה לו האפשרות על ידי קיום מצווה להתחבר עם הקב"ה עצמו - איך-סוף ברוך הוא - זו ההתעלות הגדולה ביותר שיכולה להיות לנברא בעל-גבול, יותר מכל הישג מכל סוג שהוא שתמיד יישאר מוגבל, וממילא השמחה הכרוכה בכך גדולה ועצומה.

יותר מכך: גם אם האדם נכשל בשליחותו ח"ו ופגם ועבר את הדרך, הרי כשהוא מתבונן ומגיע להכרה שיש בידו היכולת לתקן את מעשיו **והקב"ה מחכה לו, עד שבשובו הוא נעשה חביב ורצוי עוד יותר מאשר לפני החטא,** הרי כשהוא פועל ועושה כך - שמחתו הולכה וגדלה עוד ועוד.

לסיכום: ביכולתו של האדם תמיד להיות בשמחה. אם הוא ממלא את שליחותו - ממילא הוא שרוי בשמחה בהיותו זוכה להתחבר עם הקב"ה בדרך הרצויה לפניו יתברך, וגם אם טעה בדרכו - הרי כשהוא שב בתשובה הוא שמח **על קיום מצוות התשובה שניתנה לו** ועל קרבת ה' המחודשת לה זכה.

🔊

🔊

ליל הסדר ובסיסי צה"ל

דרושות משפחות / זוגות צעירים מכל רחבי
הארץ לעריכת סדר פסח בבסיסי צה"ל

< תודעת שליחות > כריזמה < בעלי יכולת בין אישית גבוהה
< ידע תורני > ניסיון בדיבור מול קהל ולב פתוח
< יתרון לבעלי ניסיון בהעברת סדרים ציבוריים

חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

הניצחון שבנקודה: איך צעד קטן משנה את כל המציאות?

מתניה ריגר

מורה ומנחה לחינוך מיוחד

במרדף החיים, אנו נוטים למדוד הצלחה באמות מידה מעשיות ובהישגים הנראים לעין. אנו שופטים את עצמנו לפי מדדים חיצוניים של "הכל או כלום", וכאשר איננו מגיעים לשלמות מיידית אנו עלולים ליפול לעצבות או לתחושת כישלון והלקאה עצמית. אולם, עומק המחשבה היהודית מלמד אותנו מבט הפוך בתכלית: **לא התחנה האחרונה היא העיקר, אלא התנועה הפנימית של הנפש.** השמחה על כל התקדמות רוחנית ולו הקטנה והצנועה ביותר, אינה "פרס ניהומים" לאלו שלא הגיעו אל הפסגה; היא המפתח המהותי לשינוי המציאות הפנימית שלנו מקצה לקצה והיא הדלק המניע את עבודת השם באמת.

יסוד היסודות למבט זה הונח על ידי הבעל שם טוב הקדוש, שקבע את הכלל המהפכני: "מקום שהמחשבה של אדם מגעת – שם הוא כולו" (כתר שם טוב). לפי הבעש"ט, האדם אינו יצור מוגבל הכבול רק לעברו או למגבלותיו הפיזיות, אלא הוא בעל יכולת השתנות רוחנית שהמציאות האמיתית שלה נקבעת לפי מוקד התודעה שלה ברגע נתון. **ברגע שיהודי בוחר, ולו לשנייה אחת, להסיט את מחשבתו מהבלי העולם אל הטוב, אל התפילה או אל הכמיהה לקדושה – הוא מעביר את עצמו כולו אל צד הקדושה.** הידיעה שברגע אחד של מחשבה נכונה הוא נמצא "כולו" במחיצת הבורא, היא מקור בלתי נדלה לשמחה פנימית עצומה המשחררת את הנפש מכבלי הייאוש.

את העיקרון הזה מסביר בעל התניא דרך דמותו של ה"בינוני" – גיבור היומיום הנמצא במאבק מתמיד. הוא מסביר בספרו (פרק כ"ז) שהמאבק עם היצר אינו תקלה טכנית בדרך לשלמות, אלא הוא-הוא תכלית הבריאה; בכל פעם שהבינוני כובש את יצרו ודוחה מחשבה שאינה ראויה, הוא מקיים את רצון השם ומכניע את הרע בעולם, וזוהי שמחה גדולה – **שמחה שאינה נובעת מהגעה למנוחה ולנחלה, אלא מעצם הבחירה בטוב** בתוך סערת המלחמה, ומהזכות להפוך את החושך לאור בכל ניצחון קטן של המוח על הלב.

הסבר נוסף כותב לנו הרב קוק ב'אורות התשובה', כי המנוע האמיתי של הקיום והמדד האמיתי לערכו של אדם הוא הרצון הפנימי: "הרצון הטוב הוא הכל, וכל הכשרונות שבעולם אינם אלא מילואיו" (אורות התשובה ט, א). לפי הרב קוק, ערכו של האדם אינו נמדד בתוצאות גדולות ומרשימות שלו, אלא בנטיית הלב הטהורה. **כל ניצוץ של רצון טוב להתקרב אל הקודש הוא ה"כל" – המהות המזוקקת שמעניקה משמעות וחיים לכל יתר הכוחות והכישרונות של האדם ובלעדיו אין להם קיום אמיתי.**

אך גם ברגעים שבהם הלב כבד והרצון נראה חלוש ומרוחק, כדאי להיזכר בהדרכה הידועה של רבי נחמן מברסלב בתורת "אזמרה" (ליקוטי מוהר"ן רפ"ב), המלמדת שחובת האדם היא לחפש בעצמו "מעט טוב", וקובעת כי: "על ידי זה שמוצא בעצמו מעט טוב, הוא יוצא באמת מכף חובה לכף זכות". **מציאת אותה נקודה טובה, קטנה ככל שתהיה, היא האחיזה הממשית שלנו בטוב המוחלט.** השמחה בנקודה זו היא הכוח שיכול לחלץ את האדם מהדשדוש, להזכיר לו את ערכו הפנימי ולהשיבו אל המסלול הנכון. לסיכום, הצמיחה שלנו אינה תלויה במהפכות פתאומיות אלא ביכולת להעריך את התנועה הקטנה של ה'עכשיו'. בכל פעם שאנו מוצאים סיבה לשמחה – במילה של תפילה בכוונה, בלימוד יומי עקבי או ברצון פנימי להשתפר – אנו בונים קומה נוספת בנפשנו ומחברים את כל חלקי אישיותנו אל הטוב. **רק מתוך שמחה כזו, על כל תנועה רוחנית, יכול האדם באמת להתקדם ולפרוץ דרך לעצמו ואף לסביבתו.**

להרחיב את נביעת המעיין

הרב אורי בלוי

מרצה חסידי

כשפנו אלי מ'קרב אליך' וביקשו כמה מילים על שמחה, זה היה קצת מוזר בעיניי. **לכתוב לאנשי חסידות על שמחה? ! הרי כל דרך יודע שחסידות ושמחה חד הן.** לרוב כשיצירו חסידים הם יתוארו באיזו פוזה של שמחה, ריקוד, קפיצה או שירה. אז חשבתי לכתוב בדיוק על זה: מדוע באמת השמחה והחסידות תמיד ילכו ביחד? ומדוע דווקא החסידות ראתה בשמחה ערך כל כך עליון שאי אפשר בלעדיו?

לפני כן, הרשו לי לשתף אתכם באיזה משהו קצת לא הוגן שקורה בעולמה של חסידות, משהו קצת לא פייר, סוג של 'קומבינה'. שמתם לב שלא משנה מה ומתי – חסידים תמיד ימצאו סיבה הוגנת ומעוגנת במקורות קדושים, שבדיוק כעת חייבים להיות בשמחה רבה עד אין שיעור! אם זה בפורים, ברור. אם זה בחגים, פשיטא. אם זה בחודש אלול, הרי המלך בשדה, התגלות י"ג מידות של רחמים. אם זה בראש השנה, הרי זו המלכת המלך. אם זה בכיפור, מחילת עוונות. **אפילו בין המצרים ותשעה באב לא מבלבלים את החסידים, הרי חייבים להגביר את האור על החושך, וזאת עושים – איך לא – על ידי שמחה מותרת.** בקיצור, מכירים את הביטוי 'סיבה למסיבה'? ! נראה שזה נאמר בדיוק על חסידים. גם לאורך ההיסטוריה היהודית, החסידים תמיד היו שגרירי שמחה, אפילו על פתחו של גיהנום, בכבשני הנאצים, הם לא עזבו אותה.

כדי להבין את העומק של העניין הזה, בואו נתמקד רגע בדיוק חשוב: "משנכנס אדר מרבין בשמחה". דומה שאין זאטוט יהודי שלא מכיר את הציטוט הזה, ואפילו את המנגינה המפורסמת שלו. אך אם העניין של אדר הוא באמת מידת השמחה, לא היה מתאים יותר לכתוב "משנכנס אדר היו בשמחה"? מה פירוש הביטוי 'מרבין'?

את הדיוק הזה דייק הצדיק הקדוש רבי ישראל מרוז'ין כאשר יצא מבית האסורים בחודש אדר, וכך ביאר: בניגוד למקובל אולי לחשוב, שמחה אינה מידה נרכשת. שמחה אינה מידה שנלמדת בקורסים ייעודיים ומעוגנת בתעודה ממוסגרת. דהיינו, אין מושג של יום שמח ויום עצוב, איש שמח ואיש דיכאנוני. לפי תורת החסידות, **השמחה היא היא עצם החיים! שמחה היא חלק אינטגרלי מנשמתו של היהודי, ומשכך אין צורך לרכוש את השמחה במאמצים מיוחדים או לנסוע למרחקים להביא אותה.** כולנו שמחים וכל הימים שמחים. העבודה היחידה היא פשוט לגלות ולהרים אותה ולהרבות בה.

בשנים האחרונות יש טרנד נחמד של צעירים חניניים בארצנו הקדושה שמגלים לעם ישראל מעיינות. בחושים חדים ובמאמץ רב הם מגלים נביעה זכה, מרחיבים אותה, חופרים בריכת איגום, ומציבים ספסלים וסככות להנאת עם ישראל. אשרי חלקם. כך בדיוק היא גם עבודת היהודי התמידית – **לקחת את אותה נביעה זכה שנובעת הישר מעצם הנשמה, "חלק אלוהה ממעל ממש", כמו שנאמר "עוז וחדווה במקומו", ולהרחיב, להזרים ולהנגיש אותה לחיים.** זו בדיוק העבודה של חודש אדר: לא להתחיל להיות בשמחה, שהרי היא כבר קיימת, אלא להרבות ולגלות את השמחה כלפי חוץ בכל עוז ובכל צורה.

הדמיה להמחשה בלבד

חולף

ADERET

— ירושלים —

מגדלים - OUT בוטיק - IN

בעוד שירושלים מתמלאת במגדלי מגורים רבי-קומות, אדרת ירושלים מציעה חוויית מגורים אחרת. בנייני בוטיק בני 7 קומות, עם מרחב, חיי קהילה איכותיים וסביבה ירוקה בשכונה חדשה ובמיקום מושלם.

דירות גן ופנטהאוזים

4,990,000 ₪
החל מ-

מכביש בגין
2 דק'

מהרכבת הקלה
2 דק'

חניה ומחסן
לכל דירה

תנאי תשלום 10/90
פטור ממזד

073-7024480

סלעית **רם אדרת**
נדל"ן מבטיחים ומקימים

יהושע מילר מחשבות לפרשת השבוע מתורת הבעש"ט

שורש כל האהבות

לו. כל אלה הן התעוררויות שה' טומן לנו בשבוע. אבל הבעל שם טוב מחדש יותר מזה – הן אינן יבוא חיצוני. מאז ומעולם השורש שלהן היה מופנה כלפי שמיא, בדומה למה שהסביר רבי נחמן מברסלב על דברי מלאכי. זה מקור הרגש:

”מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים וגו'” (שיר השירים ז, ז), שמה יפה ומה נעים הוא שבכל התענוגים הוא האהבה העליונה, שעל ידי התעוררות זאת התענוג בטבעו יקל לו לאהוב את הבורא ברוך הוא. כי בלאו הכי קשה לפתוח זאת המדה להתחיל לאהוב אותו יתברך שמו, ועל ידי התענוגים שנתעוררה בו זאת האהבה יקל לו, והכן. ובוודאי כל מה שמתאווה האדם לאיזה תענוג, ונתעורר בטבעו מדת האהבה לאותו התענוג – שהוא אהבה נפולה ממקור האהבה העליונה – ידע נאמנה שזה הוא סייע העליון מן הבורא ברוך הוא, בכדי שיקל לו לאחוז אז באהבתו יתברך. כי יודע הוא, יתברך שמו, שבלעדי זה לא יתעורר בו זאת המדה. וכשאין לו הדעת הנ”ל אזי נמשך הוא אחר אותו התענוג ומפיל המדה עוד למטה.

ההתלהבות מכל מיני התרחשויות, ההתענגות מחפצים, מאכלים ומותרות, הן הזמנה ללמידה על איך לב מתעורר. כך אפשר להשחיל לתוך ההתענגות את המושא של התענגות על ה'. להשחיל לתוך ההתלהבות את ההתלהבות על כך שגולדתי לממלכת כהנים.

זה בוודאי ירגיש מלאכותי, וגם חוטא ללב, הרי בינינו, אני מתלהב כי נכנס לי בפתע סכום כסף בבנק, מה ה' קשור? אבל הבעל שם טוב הקדוש, לסיכום, מגלה לנו שני רבדים:

הראשון – שורש כל האהבה בעולם הוא אהבת ה'. מה אני אוהב באוכל? לא רק את הטעם, אלא שזה מרגיש לי חיים. טעם החיים. והרי ה' הוא מקור החיים. למה אני מתלהב מלקבל כסף? כי זה נותן לי ביטחון, או הזדמנויות, לבסס את החיים, להעשיר את החיים. ובכן, ה' הוא שמצמיח אותנו ורוצה בחיים האלה. כשהלב שלי מתעורר בגלל דבר פרטי ואני מחבר אותו לה', זו לא הצמדה פלסטית. זה גילוי השורש, חשיפה של המקור של ההתענגות הפרטית.

והשני – שמראש ה' בכלל זימן לי את מקור התענוג הזה כדי שדרכו הלב שלי יתעורר אליו. ה' לא זורע אהבת ה' בחופשיות בכל לבבות בני האדם, כי יסוד הבחירה החופשית הוא קריטי לקיום העולם. אבל כמו אמא שרוצה להגיש אוכל טעים לילד שהיא יודעת שהוא אוהב, ובכך לבטא את האהבה שלה אליו, ויש בליבה ציפייה שהתענוגות שלו על האוכל תתמוג עם האהבה שלו אליה, כך ה' כל הזמן מזמן לנו אהבות והתרגשויות מדברים נקודתיים. אם הילד יגרוף את המנה לתוך הפה וייעלם בלי לחוות אהבה וללא מחווה לאמא, הוא החמיץ את התכלית הנסתרת. אם נצלול לתוך התענוגות או התלהבות שטחית בלי לחבר את עצמי לבורא שזימן לי את זה, ספספתי את ההזמנה האלוהית. ה' סבלן, ויודע שלא קל לנו בתוך עולם בו ה' לא גלוי להתעורר לאהבתו, אז הוא מפרז לנו סטרטגיה במשך כל היום.

עבודת אלילים, על כל זה בהעלם גדול הם כלם נכנעים אליו יתברך, ועובדים אותו יתברך, רק שהוא בהעלם גדול. פלא. בשורש של כל פנייה לכל סוג של אליל, מסתתרת אמונה, כניעה לכוח העליון הבלעדי, לה' יתברך. באופן הזה גם יש זיקה נסתרת בין כלים ששימשו עבודה זרה או אמונות כוזבות במצרים לבין שימושם במשכן.

דבר זה לא נפסק להלכה. לא בגמרא ולא בשולחן-ערוך יורה-דעה. בפועל, כלי שהיה בשימוש עבודה זרה לא יכול בכלל לשמש שום פונקציה בחיי יהודי, בוודאי שלא בבית המקדש. הבעל שם טוב הקדוש על פרשתנו מבאר באיזה אופן העיקרון הזה, של פנייה נסתרת לה', כן מעשי גם היום:

”מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי”. בשם הבעל שם טוב: היינו, שכל אדם צריך לשית עצות כנפשו, להפוך לעשות מדות טובות מכל אשר ידבנו לבו – מהתאוות החיצוניות ומדות הרעות אשר הרגיל בהם, מהם יקח דרך לעבודת הבורא ברוך הוא, באותו החשק ובאותה התאוה, ביתר שאת...

מי שמבקש ללכת בדרכו של הבעל שם טוב, סימן שהוא מבקש תשוקה. עבודת ה' עם חשק. לעיתים נדירות זה פשוט מתעורר. אדם נוגש להתפלל ומרגיש שליכו בוער. יהודי מגיע לחג שיקר לו ומשהו בו נפתח. אבל רוב האנשים, רוב הזמן, לצערנו עם לב סגור. גם אם יספרו לנו בהתלהבות שבתפילת יום חול רגילה הולכים לעמוד באמת ובתמים לפני מי שברא אותנו, לפני מי שברא את כל הבריות, לפני מלך מלכי המלכים יתברך שמו – הלוואי שזה יניע משהו בתוכנו. סיכוי סביר שלא, נריץ את המילים, נריץ את המצוות, נתהלך רדומים. רחמנא ליבא בעי. וליבא אף הוא ליבא בעי.

לב שנודב רגש, לב שבוער, זה משאב יקר ונדיר. קשה מאוד לעורר אותו באופן מכוון לעבודת ה'. עצת הבעל שם טוב היא לחפש מקום אשר ידבנו לבו – ומשם תיקחו את התרומה לה'. לחפש איפה הלב מתעורר. איפה הלב פתוח בתשוקה למשהו שטחי. בהתלהבות על משהו חולף. כבערה על עניין מזערי. וליבא את החומר הזה למקום שהוא ראוי להיות. בלי הלקאה עצמית – איך יכול להיות שאני כל כך מתלהב מזה שאני הולך להרוויח כסף? – אלא בשימת לב לדופק המואץ, להתרגשות, ולהרגיז עדינה של מושא ההתלהבות – אני הולך לדבר עם ה'! אני הולכת להכניס לביתי את האור של שבת קודש!

לא הצמדה פלסטית

יש מציאות שחיי הקודש נטולי לב גועש, אבל אין מציאות בה החיים כולם חסרי רגש. אין שבוע בו אדם לא מתעצבן. או מתאכזב. או מתלהב. או חסר סבלנות לקראת משהו שחשוב

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (פרשתנו כה, ב)

בניית המשכן מתחילה בגיוס המונים. רשימת החומרים לא נראית מותאמת לעם שכמעט כולו נולד כעבדים חסרי כל. מאיפה העם אמור להביא זהב, עורות תחשים ואבני חן? כנראה שכל המשכן נבנה ממה שעם ישראל השאילו מהמצרים. אבני שהם שלפני כמה חודשים היו חלק מפולחן אלילי עכשיו ישובצו בבגדי הכהן הגדול. כסף שהיה העלות של עבד עברי הנסחר בשוק המצרי עכשיו יהיה לאדני הקרשים. ונחושת שענד נוגש מצרי בזמן שהיכה ישראל עכשיו יהיה לקרסים המחברים בין יריעות אוהל מועד. הייתכן?

הנביא מלאכי (א, יא), שלדעת רב נחמן במגילה טו מדובר במרדכי) פונה אל הכהנים בתקופת בית המקדש השני, ומתאונן על הרמה הירודה של העבודה שלהם. נראה שהוא מתאר מציאות בה העם עני, ולהביא בעלי חיים חזקים ובריאים כקרבן צרם להם, ולכן מה שעלה על המזבח היה סוג ג'. באותו הזמן, מתאר הנביא, ”כי ממזרח שמש ועד מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומגחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר ה' צבאות”. כלומר, כל הגוים בכל העולם מקריבים יופי של קרבנות לה'.

הגמרא (מנחות קי) תוהה על דברי מלאכי אם ייתכן שבכל העולם אין עבודה זרה כלל, כפי שהנביא לכאורה מתאר. על ההסבר שם, בעיקר של האמורא המפורסם רב לנכדו שימי, מתבסס רבי נחמן מברסלב כשמבאר שבכל התרחשות יש רובד גלוי ויש את מה שקורה בעומק (ליקו"מ נ"ו): ”שאף שהם עובדים

קוסי' לזמן מתק'ם
לא הרה אלוני

כלים מעשיים לטיפול עצמי ולמטפלים - מתחילים ומנוסים

קוסי' 2

ספן והמנוחית עם סאמא

להבין את מקורות הכאב ולהפוך אותן למנוע של צמיחה

- מבנה הנפש לפי קבלה וחסידות ותהליך היווצרות התודעה.
- זיהוי חסימות, פחדים ותגובות רגשיות לא מוסברות.
- כלים מעשיים לטיפול עצמי ולעבודה טיפולית עמוקה.
- 9 שיעורים מוקלטים - חוויה מרחיבת נפש.

קוסי' 1

הקבלה והזמיר

גלות ולטפל בשורשי הבעיות הזוגיות

- ניתוח מדויק של הדינמיקה הזוגית דרך תורת הקבלה והחסידות.
- כלים לזהות את המקור של כל מריבה וריחוק.
- שפה חדשה לתקשורת זוגית מחברת ומרפאת.
- 9 שיעורים מוקלטים, בהירים ומעמיקים.

אנחנו נפגשים

hanna.tipul@gmail.com

עלות כל קורס:
990 ש"ח

ואת עֲלִית חנה סלם תרומת כיסופים

מלך מלכי המלכים, הכנו לך היום תרומת כיסופים, מכל איש אשר ידבנו לבו.
את תרומת הזהב לקחנו לך מכל המתגעגעים הרוצים להשיג קרבתך.
את הכסף לקחנו אחד לאחד מכל מי שכוסף לצמצם את המרחק בין השמיים לארץ.
את הנחושת לקחנו לך מכל נושאי העיניים למרומים, היודעים שאין מי שירפא מלבדך.
ומן הזהב הנחושת והכסף עשינו כלים, כלי קודש למשכן שכינתך, כלי קודש לבית עולמים.

את שולחן עצי השיטים הביאו תורמי היום יום, עושי סעודה, לעני לאלמנה ליתום ולגר, מאירי הפנים בהסתר.
את מנורת הזהב הכינו הצדיקים הנסתרים, המאירים במקומות הנידחים, החשוכים.
אורות קטנים, שבכוחם דוחים הרבה חושך.
יריעות יריעות הביאו אחיות, אימהות געגועים, אצלן לא נושאים לבד את המסע, אצלן אוחות זו בזו אישה אל אחותה.
במדים מאובקים הביאו תרומתם מרחוק, מקיימי שבועה להעלות מן הגלות עצמות חיים.
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד, תומכים בידיהם להביא אחים לקבורת ישראל.
את תרומת מזבח הזהב יעלו קדושים, אשר במחיצתם אפילו מלאכי השרת אינם עומדים.
ויחד עם נדבות לב עם קודש קבוצי מטה בארץ החיים, נבנה המשכן להדר כבודך.

מלך מלכי המלכים, הבאנו לך היום תרומת כיסופים, השב שכינתך בינינו וגאלנו גאולת עולמים.

בס"ד

עובדת סוציאלית/ אשת טיפול?

הצטרפי לנבחרת המובילה של יד לאחים

התפקיד כולל:

- עבודת שטח וליווי פרטני בפריסה ארצית.
- השתלבות בצוות רב-מקצועי איכותי ומגובש.
- עבודה המשלבת שליחות חברתית עם אתגר מקצועי.

דרישות המשרה:

- תעודת עו"ס / ניסיון מוכח בטיפול או קידום נוער.
- יכולת הנעה עצמית, נמרצות ויוזמה ("ראש גדול").
- רישיון נהיגה ורכב - חובה.
- נכונות לשילוב עבודה מהבית ומהשטח בשעות גמישות.

מה אנחנו מציעים?

- תנאי העסקה מעולים למתאימות.
- הדרכה מקצועית צמודה ומעטפת תומכת.
- סביבת עבודה משפחתית וערכית.

להגשת מועמדות ופרטים:
drushim@yadl.co.il | לציין משרה 301

השבוע במעיינותיך

ערבים פתוחים לקהל הרחב

בית מדרש ירושלמי
"אסתר וגילוי" • הרב יואל בייטש
שיעור חסידות • תהילה קץ
📍 מדרשת מעיינותיך ירושלים | שני 19:00

בית מדרש בכפר
לחיות עם הזמן • מושקי קרישבסקי
שיעור תניא • מתילדה חיות
📍 מדרשת מעיינותיך כפר חב"ד | שלישי 19:30

שיעור תניא
שיעור תניא • הרב אמחיה אבן ישראל
📍 מדרשת מעיינותיך יפ"ר 51 ירושלים | רביעי 20:30

כנס תואר+ תורה
סיוון רהב | לימור סון | חיה ולס מאיר הר מלך
📍 שישי | 10:00-11:00 בזום

ימים פתוחים
תשפ"ז לקראת
לפרטים והרשמה ← 054-9210131

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

שבוע מכירות מטורף נוסף

ELECTRA PRO
מכונת קפה קפסולות
COFFEE MACHINE

100 קפסולות מתנה!
30 ימי ניסיון

במקום 1,890 ₪
1,590 ₪

BF100

magimix
מעבד מזון עוצמתי
1-16 CS4160 PLUSN

במקום 1,090 ₪
890 ₪

אלקטרה
מיקרוגל דיגטלי 25 ליטר

EEG100137SL
במקום 529 ₪
429 ₪

אלקטרה
מגהץ קיטור אנכי/אופקי
כולל קרש גיהוץ אלקטרה

שנתיים אחריות

במקום 799 ₪
599 ₪

TT1000

Tefal
מגהץ קיטור טפאל

SV6116

הספק W 2200 משאבת מים 5.3 בר

במקום 499 ₪
399 ₪

ELECTRA
שבת אלקטרה
בר מים שבת למהדרין
מים חמים וקרים לכל השבת

במקום 3,190 ₪
2,490 ₪

DREAME
שואב אבק רובוטי עוצמתי
Dreame L40 Ultra AE

במקום 3,790 ₪
2,990 ₪

dyson
שואב אבק אלחוטי שוטף דייסון

washG1 WR01

במקום 1,590 ₪
1,290 ₪

Shark
שואב אבק אלחוטי עם מערכת ריקון וטעינה אוטומטית
Detect pro IW3613

במקום 1,450 ₪
1,190 ₪

Shark
מעצב שיער FlexStyle HD443

כולל 5 אביזרים נלווים

במקום 1,350 ₪
1,090 ₪

אלקטרה
מיחם חשמלי לשבת 30 כוסות

ZJ-68

במקום 249 ₪
179 ₪

אלקטרה
כירה חשמלית קרמית כפולה

8202A

במקום 249 ₪
199 ₪

אלקטרה
פלטת שבת מתקפלת

6 סירים

BW75451L

במקום 169 ₪
149 ₪

אלקטרה
פלטת חימום לשבת 6 סירים

KW-2032

במקום 159 ₪
129 ₪

Haier
מקור האוויר
4 דלתות
גימור זכוכית
שחורה
HRF-5800FB
במקום 4,790 ₪
3,990 ₪

אלקטרה
מקור 4 דלתות
אלקטרה
600 ליטר
נפח ענק
EL685N
במקום 4,190 ₪
3,590 ₪

אלקטרה
מקור אלקטרה
4 דלתות
מקפיא תחתון
362 ליטר
במקום 2,190 ₪
1,770 ₪

אלקטרה
מקפיא
6 מגירות
EL806W
במקום 1,190 ₪
888 ₪

BOSCH
מדיח כלים
אינטגרלי
12 מערכות
כלים בוש
SMV25AX07F
5 שנות אחריות (1+4)
במקום 2,590 ₪
2,290 ₪

SIEMENS
מדיח כלים
13 מערכות
כלים
סימנס
5 שנות אחריות (1+4)
במקום 2,890 ₪
2,390 ₪

SAMSUNG
מקור טריפל
3 דלתות מקפיא
תחתון סמסונג
550 ליטר
RF57C5100SL
במקום 6,190 ₪
5,390 ₪

SHARP
מקור מקפיא
עליון שארפ
588 ליטר
SJ-GPRN75D
במקום 4,390 ₪
3,990 ₪

Hotpoint
מכונת כביסה
פתח קידמי
הובר
14 ק"ג
במקום 2,490 ₪
2,290 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
1200 סל"ד
8 ק"ג
5 שנות אחריות (1+4)
במקום 2,290 ₪
1,995 ₪

מכונת כביסה
פתח חזית
1-8 ק"ג
8 ק"ג
במקום 975 ₪
899 ₪

אלקטרה
מייבש
כביסה
אלקטרה
EL 8860
במקום 699 ₪
649 ₪

ELECTRA
תנור מיקרו בנוי
ותנור אפיה בנוי
50 ליטר
72 ליטר
לצלחות, לאפות, לחמם ולהפשיר בלי לחכות
במקום 4,280 ₪
2,990 ₪

Electrolux
תנור אפיה בנוי
אלקטרוולוקס
תוצרת גרמניה
EOH6423K
במקום 2,190 ₪
1,949 ₪

BOSCH
תנור אפיה בנוי
בוש
5 שנות אחריות (1+4)
מסילה טלסקופית
במקום 2,280 ₪
1,590 ₪

אלקטרה
תנור אפיה בנוי
אלקטרה
EL100171S
במקום 999 ₪
799 ₪

SIEMENS
כיריים אינדוקציה
4 מוקדי בישול
60 ס"מ
5 שנות אחריות (1+4)
חד פאזי
EU611BEB5H
במקום 1,990 ₪
1,790 ₪

כיריים גז 5 להבות זכוכית
נכנס בחור סטנדרטי
SNGH-7515GB
במקום 599 ₪
444 ₪

אלקטרה
כיריים גז 4 להבות
נירוסטה
EL4034N
במקום 399 ₪
277 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

PAYNGO.CO.IL

5018*

בתוקף עד- 24.2.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי
10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר
הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

פוזיקת רגאיי קופצנית

או שפחה אפיתית??

תלוי את מי שואלים, אבל לאביעד התשובה ברורה: גם וגם, זה מבחץ וזה מבפנים < השירים באים – אם שאלתם – בזכות התיקון הכללי, והטובים ביותר יוצאים דווקא כשעובדים על דברים אחרים < איך הוא מצא את עצמו בסעודת פורים מחבק את תמונת האדמו"ר מפיאסצנא, ומתי ירדה אש מהשמיים היישר אל האולפן < בוקר טוב ישראל, טאטע טנקיו!

אוריה ג'ורי

הדיכורים ופתיחת הלב באים השירים...".
"בכל יום אני מקפיד לומר את התיקון הכללי, המכיל עשרה מזמורי תהילים שהם כנגד עשרה מיני נגינה. יש בי אמונה גדולה שהמנגינות והמילים של השירים שלי מגיעות אלי בזכות זה".

למי שלא נמצא שם קצת קשה להבין את זה... איך זה עובד, איך נולד שיר?

"זו שאלה שיש עליה כל כך הרבה תשובות, וכולן נכונות". לדברי אביעד, כל שיר נוצר בצורה אחרת, ולכל שיר דרך משלו: "בתחילת הדרך שלי במוזיקה, השירים היו באים אלי בשעות ההתבודדות. הייתי יוצא לשדה או ליער עם הגיטרה, ושם בשקט של הטבע, הרחק משאון העיר ומאנשים, הייתי מתחיל לכתוב ולנגן. היום השירים שלי באים מהרבה כיוונים, ואני מכנה את עצמי כ'צייד של משפטים ומנגינות'. אני מוצא את עצמי הולך ברחוב ופתאום שומע איזה משפט יפה, אני עוצר וכותב אותו. תוך כדי סידורים מתחילה להתנגן לי מנגינה בראש, אני עוצר ומקליט אותה בטלפון...".

"כיום יכול להיות מצב", ממשיך לתאר אביעד, "שאנחנו יושבים באולפן תוך כדי עבודה על שיר אחר לגמרי, ופתאום מגיע איזה שיר או שנולד רעיון חדש. מספיק איזה קצב או תו שנוגע בך, ומשם זה זורם. היופי במוזיקה הוא

שאתה יודע איפה אתה מתחיל, אבל לא תמיד יודע היכן זה יסתיים. יש לי בראש כיוון או מחשבה לאן השיר הולך, ואז תוך כדי תנועה הוא משתנה ויוצאת ממנו מנגינה אחרת לגמרי. בסוף השיר לוקח אותך למקום בו הוא צריך להיות.

"כמו שאין מוקדם ומאוחר בתורה, גם בהלחנת וכתבת שיר זה כך. אני יכול להתחיל לכתוב את הפזמון ורק אז לבנות סביבו את הבתים. בשירים מסוימים הבתים נכתבו בהפרש של חודשים רבים".

"אני רואה את זה כמו מזמורי התהילים", מסכם אביעד. "כידוע, יש בהם שני סוגים: לדוד מזמור, או מזמור לדוד. גם אצל נעים זמירות ישראל היו שירים שהתחילו מלמעלה, ב'אתערותא דלעילא' – מזמור לדוד, והיו פרקים שנכתבו דווקא אחרי התעוררות של דוד מלמטה – לדוד מזמור".

על פה אלוקים יושב?

איך אתה מסתכל כיום על השירים הראשונים שכתבת?

נראה שהשאלה הזו מעוררת באביעד התרגשות קלה: "לפעמים אנשים עוקבים אחריך, רואים את מיליוני הצפיות בשירים

לפני כשנה, צבר כבר כ-3.5 מיליון צפיות ביוטיוב ורבות אלפי האזנות באפליקציות השונות. כמות הצפיות וההאזנות מוכיחה כי הציבור בישראל מצביע באוזניים לאמנים שמביאים אופטימיות, שמחה ואמונה ולא רק עצב ודיכאון. יהיה אולי לא יומרני לומר, כי השיר הזה הוא הצהרת הזהות האמנותית של האמן. הקצב הקופצני, הקליפ המבדח, המילים הפשוטות והישירות, כל אלו יחד מספרים את סיפורו של אביעד.

צייד נשחר לטורף

אביעד דרך (41), תושב נחליאל, נולד ברחובות להוריו יאיר ודורית, גדל ברעות ולמד בישיבה התיכונית נר תמיד בחשמונאים. לדבריו, שש השנים הבאות שעשה בישיבת רמת גן עיצבו את דרכו הרוחנית, ועל גביהן הגיע הציבור לרבי נחמן ותורת ברסלב שהעמיק את עולמו הפנימי לאורך ולרוחב. "רבי נחמן", הוא אומר בכנות, "זה צדיק שאתה מרגיש שהוא מחזיק לך את היד ולא עוזב לאורך כל הדרך, גם בעליות וגם בירידות".

גם כיום, לצד העשייה המוזיקלית הרבה, הוא שומר על צלמו החסידי. "אני מקפיד כבר שנים רבות על מקווה ותיקון הכללי כל יום, לימוד בספרי רבינו – ספציפית עכשיו ליקוטי הלכות של רבי נתן – וגם בלימוד הלכה אני שומר בשיניים על פרק ברמב"ם היומי.

"לגבי התבודדות, זו מלחמה של ממש. יש ספסל ביער, מחוץ לנחליאל, שאני משתדל לשבת עליו שלוש פעמים בשבוע. אני יודע שיישוב הדעת שלי בא משם, השמחה והאמונה שלי באות משם, וגם היצירה שלי. דווקא בגלל שהערך של זה הוא כל כך גדול, יש לי יצר הרע גדול נגד זה...".

אביעד, בוא נתחיל מההתחלה. מאיזה גיל אתה כותב ומנגן?

"אני חושב שהכתיבה תמיד הייתה קיימת אצלי, מגיל צעיר מאוד", מספר אביעד. "אני זוכר איך בתור ילד קטן, סבתא הייתה יושבת לידינו, הנכדים, ושרה לנו שירים מיוחדים. עד היום אני זוכר את המנגינות ואת המילים המיוחדות. עבר זמן עד שהבנתי שאני היחיד שמכיר את השירים הללו, ושאלו לחנים מקוריים שלהם...".

"בתור נער הייתי כותב חמשירים ארוכים או חרוזים קצרים. בימי ההולדת של חברים או באירועים משפחתיים, תמיד היו מטילים עלי לכתוב או להלחין משהו מקורי לאירוע. 'הנגינה הגיעה בשלב מאוחר יותר. כשהייתי בן 20 לערך, אשתי היקרה התחילה ללמד אותי לנגן בגיטרה. באותה תקופה גם התחלתי לעבוד עם נוער, ואז הרגשתי איך השירים 'מגיעים' אלי. בשעות הלילה הייתי יושב ומדבר עם נוער, ופתאום התחלתי להרגיש איך מתוך

תקופה שבה חלקים מהמוזיקה הישראלית עדיין נעים בין ציניות, ריקנות וברירה מהמקורות – יש אמן שבוחר ללכת כנגד הזרם. הוא משתמש בכלים הטכנולוגיים המתקדמים ובסגנונות החדשים ביותר, אך מטמיע בהם שמחה יהודית, אמונה ואופטימיות. המוזיקה שלו משלבת רוק ופופ עדכני עם אותנטיות יהודית, משולבת במסרים אמוניים, קליטים ומקפצים.

בלי פרובוקציות או מניירות מיותרות, אביעד מביא לקהל מוזיקה חדשה ואיכותית, מלאה ברגש ובהודיה להשם. אט אט, במשך עשור, הוא בנה פורטפוליו עשיר של אלבומים וסינגלים שמתברגים בצמרת רשימות ההשמעות בישראל. הוא לא בא להפחיד אלא לחבק, לא לברוח מהמציאות אלא להאיר אותה באור פשוט, אור ישר. להיט הגדול שלו, "יש לי אבא מלך" שיצא

אמה של הנערה יצרה איתי קשר וסיפרה לי כי היא עברה מחלה קשה – קריעת המפרצת במוח, וכחלק מהחוויה הקשה היא איבדה את הזיכרון שלה... אבל דבר אחד היא זכרה – את השיר 'יש לי אבא מלך'. לכל אורך תקופת המחלה והשיקום היא הייתה מבקשת שינגנו לה את השיר והייתה מפזמת אותו. בסיום השיקום, שארך כשישה חודשים, נערכה לה מסיבת שחרור במרכז הרפואי, וזה היה השיר שפתח האירוע.

"כמובן, כשהאמא סיפרה לי את הסיפור המרגש", מספר אביעד, "קפצתי על ההודמנות ובאתי לראות במו עיניי את הנס. הופעתי בבת המצווה שלה, וכמובן שהשיר 'אבא מלך' היה גולת האירוע.

"הרגשתי שיצאתי מחוזק מהמסיבה הזו הרבה יותר מכך שבאתי לחזק", הוא מסיים. "הבנתי כמה כוח יש למוזיקה. שיר שאתה יושב לבד וכותב, יכול להחזיק בנאדם שלא מכיר אותך, בשעה הכי קשה שלו, כשהוא שואב כוחות מהמילים ומהמנגינה שלי".

זה באמת מדהים שהשירים עושים את דרכם בצורות שונות ומשונות. מה ידוע לך על השמעה לא שגרית שכזו?

"במהלך השנים זכיתי להופיע באולמות ענק ובבמות קטנות, באירועים משפחתיים אינטימיים או בהופעות צבעוניות. אבל יש זיכרון אחד קטן שתפס אצלי מקום מיוחד בלב. לפני תקופה סיפרו לי על ילדה באחד היישובים שהייתה מאמה, לא-עלינו, ובהלוויה היא ביקשה שישמיעו את השיר שלי – 'אמא, תודה'. הופתעתי מאוד לשמוע, כי זה שיר רגאי קצבי ושמה: 'רק רציתי להגיד לך תודה, אין אחת כמוך בכל העולם', לא שיר שהייתי מצפה לשמוע בהלוויה... אבל מהתיאור של הנוכחים שמעתי שכל המשתתפים בני היישוב שרו יחד עם הבת היתומה, והיה ממש חשמל באוויר. זה העידוד שהילדה הקטנה הייתה צריכה לקבל ברגע הכי קשה בחיים שלה.

"מספר חודשים מאוחר יותר הזמינו אותי להופיע באותו ישוב, והילדה הייתה שם בין הנוכחים. הקדשתי לה במיוחד את השיר הזה, וזה היה עבורה רגע מרגש ומפתיע. בכלל, לפעמים יש משהו מיוחד דווקא במופע קטן ומשפחתי-קהילתי, כזה שיכול לרגש אותי יותר מאשר הופעה על במות ענק מול אלפי צופים".

צעט שירים דוחים הרבה עצב

בשנתיים וחצי האחרונות עם ישראל דוהר ברכבת הרים של רגשות. מלחמה, חללים, חטופים, ניצחון, חזרת השבויים, אויבים שקורסים. הכל כמו מערכות גדולה של רגשות מעורבים, שמחה ואבל, שפל וגאות. קולות מסויימים בתקשורת ובציבוריות הישראלית מנסים תמיד להסתכל על החלקים הפחות משמחים ופחות מוצלחים במערכה, אבל הציבור – עם ישראל – מחפש בימים הללו דווקא דברים שירוממו את הרוח.

המלחמה וכל מה שבתוכה הייתה למעשה חלק מרכזי ב'התפוצצות' שלך כמוזיקאי...
"בהחלט, אפשר לומר שה'התפוצצות'

היא עברה מחלה קשה – קריעת המפרצת במוח, וכחלק מהחוויה הקשה היא איבדה את הזיכרון שלה... אבל דבר אחד היא זכרה – את השיר 'יש לי אבא מלך'. לכל אורך תקופת המחלה והשיקום היא הייתה מבקשת שינגנו לה את השיר

"יושב? על התהילות שלנו, על אמירת ברוך השם ובעזרת השם.

"אני מרגיש מאושר על כך שזכיתי לגרום ליהודים לומר כל יום 'טאטע טנקי'. השיר מושמע המון מעל גלי האתר, במשרדים שונים בתחנות הרדיו. הוא גם הגיע לרשימת השירים הנשמעים בספוטיפיי, והכי כיף – אני מקבל המון תגובות שזה נהיה שיר שמושמע בזמן הצלול בבתי ספר רבים...".

הצוח נפגע, השיר נשאר

בטח שמעת אלפי סיפורים קטנים וגדולים על ההשפעה של השירים שלך. שתף אותנו ברגע אישי של מאזין.

"לפני תקופה הופעתי בבת מצווה של נערה צעירה שהשתחררה משיקום ארוך. קודם לכן,

השונים, וחושבים שהכל הגיע בקלות וכך היה תמיד. אבל זו דרך ארוכה ואיטית, שרק אחרי התמדה ארוכה אתה מגיע להצלחה ופרסום.

"לפני כעשור לא היה מקובל לשחרר סינגלים באפליקציות, ועדיין היינו עובדים על הפקת דיסקים. האלבום הראשון שהפקנו נקרא 'לכבודך', והיו בו כמה שירים טובים: 'בלדה לכופר' – שיר רוקיסטי משהו, שהיה פורץ דרך בזמנו במילים הישירות שלו: 'אין יהודי שהוא כופר'. אז לא היה קידום ברשתות החברתיות כמו היום, והשיר תפס בגלל המקוריות שלו".

ומראשון לאחרון – מה הסיפור של הלהיט החדש שיצא לקהל לאחרונה?

אביעד מחייך כשאני פותח את היטויב ורואה שהשיר 'בוקר טוב – טאטע טנקי' צבר 1.6 מיליון צפיות בתוך חודש! יש סיבה טובה למה הקהל עף על השיר הזה, ואם תקשיבו לו – תבינו גם אתם. "זה בדיוק מה שעם ישראל צריך בימים האלה", אומר אביעד, "שיר שמלא בשמחה ובהודיה על כל דבר שיש לנו בחיים. בשנתיים האחרונות, כולנו לומדים להסתכל על הדברים הפשוטים שיש לנו בחיים, על אוויר טוב ושמם חמימה, על הארץ הטובה שיש לנו ועל המשפחה.

"הדבר הראשון שיהודי עושה כשהוא קם בבוקר זה – 'מודה אני'. מיד אחרי נטילת ידיים, אני מפזם לי את השיר הזה: 'בוקר טוב! היום הולך להיות מושלם! קמתי על הצד הטוב, ונראה לי שאני מוכן!'. כשיהודי קם בבוקר ומיד מתמלא באמונה שיהיה לו יום טוב, השם יתברך מזמן לו את זה. כשאתה אומר את זה במילים – היום יהיה לי יום טוב, זה מכניס אותך לחשיבה חיובית וזה 'מרים' לך את המשך היום".

"החובה שלנו היא להגיד 'טאטע טנקי'", ממשיך אביעד, "לדעת לומר תודה להשם על כל רגע ורגע. זה דבר עצום שלימד הבעל-שם-טוב. הוא דרש כך את הפסוק 'ואתה קדוש – יושב תהילות ישראל': על מה השם יתברך

כזמר מוכר התחילה דווקא בימי המלחמה. אני זוכר שבימים הראשונים נכנסתי לאולפן עם בני המתוק חס"ד – איתו יש לי השראה מיוחדת בכתיבה ונגינה – וכתבנו את השיר שהפך ללהיט, 'עם ישראל חי'. זה שיר שמעניק אופטימיות ושמחה, והוא הגיע ממקום פנימי של שליחות – לתת לעם ישראל את זריקת העידוד הזו. השיר הגיע לעשרות אלפי האזנות והושמע ימים רבים ברדיו.

"אני מאוד מחובר למילים של הפסוק 'יתרון האור מן החושך'. דווקא מהמקום של המוות והקושי שחווינו ב-7 באוקטובר, עם ישראל צומח ומרים את ראשו. העצב העמוק יכול לעורר את הלב וגורם לנו להיאחז בשמחה".

באופן אישי, אתה מרגיש שה-7 באוקטובר גרם לך לשינוי מוזיקלי?
 "אני חושב ששמחת תורה תשפ"ד גרם לעם ישראל לשינוי מוזיקלי. העם זקוק היום לשמחה, לגירוי של האמונה, לרצון להתחבר למשהו שהוא גדול מאיתנו, אחרת, בשביל מה אנחנו נלחמים כאן? הצורך של העם בשמחה האיר אותי להוציא שירים שמחים יותר שמפיחים תקווה. אני מרגיש בכל מקום שיהודים מתחזקים ומתעוררים באמונה ואהבה לבורא עולם, וזה הדבר שהכי משמח אותי – להיות השליח שלו להגביר את השמחה בעם.

"בשנה האחרונה לא עובר יום בלי שאני מקבל הודעות, תמונות וסרטונים של אנשים ששומעים את השירים שלי – בבתי ספר, ברחוב, בעבודה, במגוון רחב מאוד של גילאים וקהלים שונים. אנשים כותבים לי משפטים כמו 'כמה שמחה הכנסת אלי הביתה בזכות השירים שלך'! ואני תמיד מייחל שאזכה להמשיך ולשמח את עם ישראל כמה שיותר".

עניין של תדר

אם לא הבנתם עד כה, יש באביעוד שמחה יוקדת שנובעת ממקום עמוק של אמונה בהשם יתברך. כשאנחנו מנסים להבין מה עומד מאחוריה והאם היא תמיד הייתה שם, השיחה עוטה רושם רציני יותר.

"השמחה", מבהיר אביעד מיד, "תחילתה מבחירה, וסופה מתנה. שמחה אין פירושה התעלמות מקושי או כאב, וכמובן היא לא מייצגת הוללות וריקנות. אצל כל יהודי יש מקומות בהם מורגש יותר ה'לב נשבר', ואנחנו לא צריכים לטאטא את המקום הזה. בלב יש

חדרים, חלקם מכילים שמחה וחלקם עצבות, והכאב הוא כמו ים שאין לו סוף. השאלה היא – מה אתה בוחר לעשות עם זה?

"כמובן, גם אני בתקופות שונות ובזמנים מסוימים הייתי ועודני במקום הזה, אבל יש רגעים שבהם אתה צריך להחליט האם אתה בוחר בשמחה. כל יהודי צריך להסתכל סביבו ולראות עולם מלא במיליארדי אנשים, גלובוס עצום של מדבר חי צומח ודומם, ולהבין שהוא חלק מהמפעל של הקב"ה. ממה אני עצוב, ממה שחסר לי? מישהו חייב לי משהו? על כל דבר הכי קטן אנחנו צריכים להגיד תודה ענקית להשם! ברגע שיהודי מבין מה התפקיד שלו בעולם, הוא מודה על ידו הפתוחה המלאה הקדושה והרחבה, שנותנת לנו מטובו הגדול בכל

מה שאנחנו צריכים.

"כאשר בוחרים בשמחה ומתמקדים בטוב, זה משנה לנו את כל אורח החיים. כשהעצבות נופלת והכאב מתגבר – אתה צריך להסתכל על עצמך במראה ולשאול: אני אצלול עכשיו לתהומות האלה, זה יגרום לי לחיות בתחושה טובה יותר? זה יעזור לי להיות אדם יותר טוב? אבא או בעל טוב יותר?"
 "כשבוחרים בשמחה", קובע אביעד, "השמחה מחיה אותנו בחזרה. את העיקרון הזה אני מנסה להביא בשירים שלי, לא רק במנגינה או במילים, אלא באנרגיה. לפעמים אמן מסוגל להעביר למאזינים שלו דברים שהוא אפילו לא אמר. משהו בתדר וברוח שהוא משרד – עובר הלאה".
 תעזור לנו להגדיר – מה שמח אצלך בשירים,

מעוניין לגדול בתורה ולהיות חלק מחבורה רצינית?

להיות שותף במהפכה המשפטית האמיתית?

רוצה לבסס את סדרי נשים ונזיקין שלמדת בישיבה?

מקומו איננו בבית חז"ל

"אור יוסף"

בראשית הרב אהרן כהן שליט"א

בכולל לומדים בעיון ובהעמקה

את סדרי נשים ונזיקין,

ואת חלקי 'חושן המשפט'

ו'אבן העזר' בטוש"ע,

ונבחרים במבחני

הדיינות של הרבנות.

יום היכרות

בבית הדין "אור יוסף" בבית חז"ל

שלישי | בית חז"ל | ז' אדר

09:00 – סדר בוקר.

שיעור מפי הרב

אמוץ כהן שליט"א.

סקירת תוכנית הלימודים.

13:20 – תפילת מנחה.

ארוחת צהריים.

ניתן להצטרף גם לחלק מהמסלול ולהרוויח מכל רגע.

אפשרויות
מגורים מגוונות.

מילגה מכובדת
עד 6000 ש"ח.

מסלול היכרות
ויזוון שיעורים

פורימי מיוחד?

"אני זוכר איך באחת מסעודות הפורים מצאתי את עצמי יושב ומחבק את תמונתו של האדמו"ר מפאסצנה... מעשה שהיה כך היה: ישבתי בסעודת פורים אצל חבר קרוב. היינו לאחר התבודדות עמוקה בליל החג, ובשיאה של קיום מצוות משתה ושמחה. פתאום קלטתי את תמונתו של האדמו"ר התלויה על הקיר במרכז הסלון.

"כידוע, אותו צדיק חי בתקופת השואה בפולין. עם פרוץ המלחמה הוא נלכד בוורשה, ומהפצצות הגרמנים נהרגו בנו, כלתו וגיסתו, ובהמשך גם אימו. למרות כל זאת הוא סירב להצעות בריחה שונות, ואמר שהוא לא יכול לעזוב את צאן מרעיתו... בתקופת המלחמה המשיך האדמו"ר להילחם על קיום המצוות בגטו, דאג למקווה טהרה ולמצוות בחג הפסח, ודרשויות המאלפות קובצו לספר 'אש קודש'. בהמשך נלקח האדמו"ר למחנה ריכוז, ושם נרצח על ידי הנאצים הארורים.

"באותו רגע בחג הפורים, הסתכלתי על תמונתו ואמרתי לעצמי: 'הצדיק הזה שכל בני משפחתו, הוא היה יכול להינצל ולברוח מציפורני הנאצים, ולמרות הכל הוא המשיך ופעל בסביבה שלו כדי שלאחיו היהודים יהיה יותר טוב!...'. לא התאפקתי, הורדתי את התמונה מהקיר ופשוט חיבקתי אותה שעה ארוכה בסעודה. באותם רגעים הבנתי שלנו, כיהודים, יש כוח עצום לקום ולהתעורר גם אחרי ובתוך מסע רדיפות נוראי. אז תגיד לי, כשאנחנו יושבים לבטח בארצנו, איך נוכל ליפול לדכדוך ולעצבות, במקום לשמחה ולפעולה?"

אביעד, אתה מרגיש שהגשמת את החלומות שלך? יש לך עוד מה לחלום?

"השאיפה שלי היא שאזכה להכניס רוח טובה לכל אחד בעם ישראל. אם זה בבית, באוטו או בדרך לעבודה, למבוגרים וצעירים. שכל אחד ששומע את השירים שלי יקבל מהם 'דלק' להמשך הנסיעה ברכבת החיים, להתרומם לפחות סנטימטר אחד מעל הקרקע.

"אני מלא שבח והודיה בכל יום לקדוש ברוך הוא שזיכה אותי להגיע לאן שהגעתי, ועדיין – יש לי חלום אישי, להצליח פעם אחת לראות את כל מי ששומע את השירים שלי באולם אחד. אני, הם והלהקה – מביטים אחד לשני בעיניים ושרים יחד את השירים..."

לסיום, שתף אותנו ברגע של 'מאחורי הקלעים' באולפן.

"את הלהיט 'יש לי אבא מלך' כתבתי כשהייתי באמצע ההפקה של השיר 'לחיות'. באחד הימים ישבנו באולפן והתחלנו לעבוד על השיר. לרגע אחד הורדנו את הווקאל מהשיר, ופתאום אני והמפיק מתחילים לזמזם מנגינה שהפכה להיות הפזמון של 'יש לי אבא מלך'. ישבנו וכתבנו בסשן אחד את השיר, מתחילתו ועד סופו, כמו אש שירדה ברגע מהשמים. הכל התחבר לי פתאום, המילים והמנגינה, כאשר כל היצירה הזו נבנתה כשבכלל באנו לעבוד על שיר אחר לגמרי. התחלנו באותו סולם ובאותם אקורדים, אבל התוצאה הייתה שיר חדש ושונה. זו הטעות הכי טובה שעשיתי אי פעם בחיים..."

לכם, הקוראים, זה כבר ברור: טאטע, טנקי!

כל אדם שרוצה לעשות שינוי יצטרך לצאת לקרב עם חיוך ושמחה במעלה הדרך. ולכן השמחה של חודש אדר היא שמחה פנימית, שמחוברת למלחמה של הנפש האלוקית בעמלק

בחיינו יצטרך לצאת לקרב עם חיוך ענק ושמחה במעלה הדרך. ולכן השמחה של חודש אדר היא שמחה פנימית יותר, שמחוברת למלחמה של הנפש האלוקית בעמלק.

"השמחה של חודש אדר מתנקזת ומתעצמת ביום הפורים. זו הזדמנות של כל אחד ואחת להיות מי שהוא, בלי מחיצות ובלי חסמים. נותנים לך לגיטימציה להיות מי שאתה – לא תיקח את זה? ולכן אני חושב שאנשים אוהבים את פורים, כי הם מרגישים סוף סוף שהם יכולים להיות מי שהם באמת, בלי כל ה'דאווינג' ו'מה יגידו'..."

"אצלנו בברסלב יש עניין מיוחד לצאת להתבודדות בליל פורים, לאור האמרה של המלך לאסתר: 'מה בקשתך – וינתן לך'. זו תחושה מיוחדת, אחרי קריאת המגילה ואמירת 'לחיים', לצאת ולפגוש את המלך שנדרה שנתו ולבקש ממנו מתנות לאביונים. ריבונו של עולם מקיים את ההלכה 'כל הפושט יד – נותנים לו', וזו הזדמנות לכל אחד לבקש מעומק הלב את מה שהוא צריך, ויותר מכך – שהשם יתן לו גם את מה שהוא לא מבקש, כמו שאומר דוד המלך בתהילים: 'יהיו לרצון אמרי פי, והגיון ליבי לפניך' – גם מה שלא ביקשתי בפה, אלא נמצא במעמקי הלב שלי. זה הכוח של חג הפורים". פורים הוא חג שמדליק את כולנו, ובוודאי את מי שיש לו נפש של אמן. יש לך זיכרון

הקצב או המהות?

"מה שאני אוהב במוזיקת רגאיי", משתף אביעד, "זה הסגנון הקליל והקופצני, שישר כשאתה שומע אותו אתה מתחיל לזוז במקום ולקפוץ. אך יחד עם זאת השמחה היא פנימית ומהותית, וזריקת האנרגיה האמיתית מגיעה בכלל מבפנים. כשיהודי מעמיק ורואה כמה טוב השם, הוא נהיה שמח מבפנים. הניצוץ כבר בוער, והמוזיקה השמחה רק מביאה את השמחה הזו לידי גילוי.

"אני מקבל על כך הרבה תגובות ממאזינים שאומרים לי: 'אביעד, אתה שר בשירים שלך על הרבה נושאים: רוחניים, אקטואליים, יום-יומיים. אתה לא בהכרח כותב מילים על שמחה, אבל מרגישים בקצב ובמילים את השמחה וההודיה שיש לך בלב'. מבחינתי, זו בדיוק העבודה שלי, ואם אנשים שמים לב לזה – זה הדבר שהכי משמח אותי.

"אני רואה ילדים קטנים שמחייכים ומדקלמים את הפזמון שלי, ואפילו מחקים את הקליפים שלי... בהתחלה היה לי יצר הרע ואמרתי לעצמי: 'האם אני זמר של ילדים?...'. אבל כיום אני רואה את הזכות הגדולה, שבזכותי ילדים קטנים ונערים – שהם עדיין 'דף חלק' שניתן לכתוב עליו סיפור טוב, חיים את היום-יום שלהם בשמחה ובאופטימיות".

יקלפים וסכות

את הריאיון עם אביעד אנחנו מקיימים בערב ראש חודש אדר, בו 'מרבין בשמחה'. למרות שאביעד מרבה בשמחה במהלך כל השנה, הוא מזכיר לנו שלשמחה של חודש אדר וחג הפורים יש משמעות מיוחדת: "שמחה אמיתית של יהודי מגיעה מהמקום של מחיית עמלק. אי אפשר להיות שמח באמת כל עוד נשאר לנו עמלק קטן בלב, כזה שמנסה כל הזמן לקרר אותנו מכל דבר של קדושה.

"את מחיית העמלק – העמידה באתגרים של החיים – אי אפשר לעשות בלי שמחה. זה עובד ביחד! כל אדם שרוצה לעשות שינוי

משנכנס אדר מרבין בקירוב!

איתי אסמן

תמיד מפתיעות לטובה: הם מודים לי מקרב לב על העדכון, מתעניינים היכן בדיוק בית הכנסת נמצא, וחלקם אף מבקשים שאגיע "לאסוף אותם" בדרך לתפילה. אני יודע שלעיתים ישנו חשש להציע לאנשים סביבנו להצטרף. חוששים מתגובות ציניות, מדחיות כמו "תעזוב אותי" או מטענות קשות על "הדתה". אך עלינו להפנים שהחששות הללו שייכים ברובם לשיח של השישה באוקטובר, למציאות שהייתה כאן לפני המלחמה.

עכשיו, האוויר הישראלי רווי בכבוד מחודש למסורת ישראל, בתחושת גורל משותף, והלבבות פתוחים ומוכנים לשמוע. ברגע שתצאו מנקודת הנחה פשוטה שהאדם העומד מולכם הוא אדם "מסורתי" במהותו, ולא אדם "אנטי-דתי", ירדו מיד תשעים אחוזים מהחששות, ואתם תופתעו לגלות כמה אנשים פשוט ממתנים להזמנה ויודו לכם עליה. כמובן שאת ההזמנה יש לגבות במעשה, ולהנגיש את בית הכנסת לאותם יהודים שיגיעו. יש לדאוג לכיפות וזמניות בכניסה, להגיש להם מגילת אסתר מודפסת כדי שיוכלו לעקוב אחר בעל הקורא, ולהעניק להם תחושה אמיתית שביית הכנסת שייך גם להם.

הרמב"ם כותב בהלכות יום טוב דברים נוקבים על מהותה של שמחת החג: "וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל לעניים ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו". ברצוני להוסיף על דבריו החשובים לאור המציאות של ימינו: בדורנו, אדם שיושב ושומע בסעודת פורים ומתענג על קריאת המגילה, אך לא מביא לשם עמו יהודים נוספים שלא זכו לקיים את המצווה כהלכתה ולהרגיש חלק - הרי שזו איננה שמחה שלמה.

יש רעב פיזי בעולם, ויש גם רעב רוחני עצום. "לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'", כדברי הנביא עמוס בחזונו לאחרית הימים. עלינו מוטלת החובה להרוות את הצמא הרוחני הזה, מתוך לימוד תורה מעמיק ומתוך חיבור חי למצוות מעשיות. בסופו של דבר, אין בעולם דבר משמח ומאיר יותר מאשר חיבור אמיתי לשורשים ולנשמה. משנכנס אדר, נרבה בקירוב.

asmanitai@gmail.com

מחפשים רוחניות במדינת ישראל

עם כניסתנו אל חודש אדר, האוויר מתמלא בתחושה של התעלות, שכן זהו הזמן שעליו נאמר כי יש להרבות בשמחה. אך כיצד באמת מגבירים את אותה שמחה מדוברת? השמחה האמיתית נובעת בראש ובראשונה מהיזכרות עמוקה בהשגחת ה' עלינו ובאהבתו אותנו. אנו נזכרים בכך שאשר בחר בנו מכל העמים, נתן לנו את תורתו, והוא גומל עמנו חסדים בכל יום ביומו, בניסים גלויים ובעיקר בניסים נסתרים המלווים את שגרת חיינו השקטה.

אנו נעים במעגל השנה היהודי ומושפעים ממנו. כל מועד שמגיע איננו רק תאריך טכני בלוח השנה או רק שינוי אקלים תרבותי כללי במדינה; הזמנים המקודשים משפיעים עלינו ומשנים אותנו לטובה. אנו מקבלים שפע של קדושה לנשמה, על אחת כמה וכמה כאשר אנו מכינים את עצמנו לקראת החג ולומדים לעומק את תוכנו הרוחני. אך ההתעלות האישית לבדה איננה מספקת. זה פשוט לא עוזר שרק אנחנו נלמד את תוכנו של החג, בשעה שהסביבה שבה אנו חיים לא תכיר את עניינו המיוחד של חודש אדר ואת אורה של מגילת אסתר.

הציבור היום צמא. אנשים מחפשים תוכן ומשמעות עמוקה. בניגוד לדורות קודמים במדינה, שבהם נדמה היה שהצעירים מחפשים את הרוחניות והמשמעות באשראמים בהודו או במסעות ארוכים במזרח הרחוק, כיום התמונה השתנתה. מחפשים את החיבור כאן - במדינת ישראל, בארץ הקודש.

לא עוד נהייה אחר רוחניות המנותקת משגרת החיים ועוסקת במדיטציה מבוקר עד ערב, אלא צמא לחיבור ממשי דרך מצוות מעשיות. מגלים מחדש את העוצמה שבהנחת תפילין בבוקר לפני יום העבודה, ואת האור שמביאה עמה הדלקת נרות שבת פנימה אל תוך הבית. ישנן מצוות רבות שמתבצעות ברובד האישי בבית הפרטי, אך ישנן מצוות שעיקרן ושיאן מתקיימות במניין ובבית הכנסת - וקריאת המגילה היא דוגמה מובהקת לכך. המציאות מוכיחה שאם לא נזמין באופן אישי וישיר את השכנים שלנו לקריאת המגילה, הם פשוט לא יגיעו, וחבל על ההחמצה.

מנסינו, כשאני סוגר שבת בצבא, אני מקפיד לעבור ביום שישי בין הלוחמים ולעדכן אותם מתי מתקיימת תפילת קבלת שבת בבית הכנסת הבסיסי. התגובות

להצטרפות לקבוצת וואטסאפ של טיפ יומי לקירוב

נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראש יהודי

052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

10 ספרי קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

להזמנות:
www.roshe.org
052-5665005

ב-485 כולל משלוח עד הבית

משנכנס אדר מרבין בתשובה

סרוק לתרומה:
052-5665005 או בטל:

ראשיהודי
אמון • אמן • אקד

למכירה

לקט סיפורים על חגן פורת צ"ל

מבצע

לישיבות, אולפנות ובתי ספר

49 ₪ לאחד

29 ₪ למזמינים 50 יח' ומעלה

להזמנות:
www.roshe.org
052-5665005

הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון

התועדות

יתד נאמן? צא להפצות!

המתאגרף העקשן לא ויתר, הוא הסתער על הזירה ואחרי שנה קבע
שיא עולם - דף גמרא אחד! < שתי השקפות עולם, שתי שיטות
חינוכיות - אבל הסוד נמצא בשילוב, כל דבר בעתו < חברים,
להתעורר. שעת כושר כזו לא הייתה מעולם

לחיים לחיים ולברכה!

תשמעו סיפור. לפני שנים חי לו בניו יורק יהודי, מתאגרף במקצועו
שקטף גביעים ושיאים בזה אחר זה, אבל בכל מה שקשור ליהדות הוא
לא היה ממש ספורטיבי. הוא רק ידע שנוולד להורים יהודיים, וזהו.

ביום בהיר אחד, הבן שלו - סטודנט מצטיין בקולג' המקומי - נתקל
ביהודי מניח תפילין. הבן הסתקרן והתעניין מה פשר הקופסאות
השחורות הללו, ולמה אדם מן היישוב קושר אותן על עצמו. היהודי
ענה לו בפשטות: "מה זאת אומרת? אני יהודי, ויהודי מניח תפילין!".

אופס, זה היה מעניין. כמו שאתם מבינים, הבן לא הסתפק בתשובה
הקצרה הזו, הוא שאל שאלות נוספות והתחיל להתעניין ביהדות. הוא
מצא לו רב שילמד איתו עד שהפך לבעל תשובה כשר. כשהרגיש שהוא

בשל לכך, הלך ללמוד בישיבה והתפרסם בין התלמידים בהתמדה שלו.
הוא הקפיד מאוד על הזמן, וכל רגע פנוי ניצל ללימוד. גם כשהיה
מגיע מפעם לפעם לבית הוריו, היה מקדיש את זמנו ללימוד - בניגוד
גמור לתקופה בה היה סטודנט, כשרק היה מחפש להשתחרר מהלימוד
בבילויים למיניהם.

האבא שהתרשם במבט מהצד איזה מקום של חשיבות תופס הלימוד
אצל בנו, התפעל מאוד וגם... קינא בו. באותה תקופה הוא כבר סיים
את עבודתו כמתאגרף ונותר חסר תעסוקה, וכך יום אחד הוא ניגש אל
בנו, כשהיה בביקור בבית, וביקש ממנו שילמד איתו כלל הפחות דף
אחד מ"הספר הזה" - הגמרא.

"בשמחה אבא", אמר הבן, "אבל תדע שזה עלול להיות קשה מאוד

בהתחלה. כדי להבין גמרא אתה צריך לדעת שתי שפות: לשון הקודש
וארמית, שבהן כתובה הגמרא. וכמו כן, חסרים לך הרבה מושגים
בסיסיים וידיעות מקדימות".

"שכחת שאני אוהב מאבקים?!", הזכיר האבא לבנו בחיך. ואכן, הוא
לא ויתר, והתמסר בכל הכוח ללימוד. זה באמת היה מאתגר. המושגים
היו חדשים לגמרי, כך שהיה צורך להתעכב על כל מילה וכל שורה,
ותוסיפו לכך שהחברותא לא יכלה להאריך כל פעם יותר מדי - הבן
למד בישיבה, כאמור, ונעדר הרבה מן הבית. כך יצא שרק לאחר שנה
תמימה של לימוד סיימו האבא והבן את הדף הנכסף!

האבא היה מאושר כולו. הוא פנה לבנו ואמר: "הרי אתה עשית
כבר כמה סיומי מסכת, ובחלקם גם השתתפת בעצמי. עכשיו סוף סוף
הגיע תורי, אני רוצה לעשות סעודה מיוחדת על כך שזכיתי ללמוד דף
גמרא שלם...".

"אבא", אמר הבן במבוכה, "במחילה, אמנם נוהגים לעשות סעודת
מצוה לרגל סיום מסכת, אבל אני לא חושב שיש טעם ושכלל אפשרי
לעשות חגיגה כזו על דף אחד...".

האבא - כמו שהספקתם להכיר אותו - המשיך להתעקש לערוך חגיגת
סיום על הדף שלמד, ולבן לא הייתה ברירה אלא לעשות שאלת רב.
סמוך אליהם עמד בניין הישיבה של הפוסק המפורסם, הגאון הרב
משה פיינשטיין זצ"ל (ז' אדר תרנ"ה - י"ג אדר ב תשמ"ו), והבן הלך
לשאול את דעתו.

אם אתם לא יודעים יותר מדי על הדמות של ר' משה פיינשטיין,

אני חושב שבדברים הללו יש מסר רלוונטי מאוד לתקופתנו.

אנחנו חשופים היום להשקפות שונות. מצד אחד, יש אומרים שהדרך הנכונה היא למתוח את החבלים עד הסוף, להיות פתוחים ומכילים כלפי כל יהודי וביחס לכל תופעה - העיקר שתהיה "אחדות" בעם ישראל, גם אם זה אומר בסופו של דבר להיות פחות אדוקים חלילה בתורה ומצוות...

לעומת זאת, שיטה אחרת גורסת שאסור להתכופף בשום כלום. אנחנו צריכים להיות סגורים בקהילה שלנו ולא להיפתח כלל החוצה, כדי להציל את עצמנו מכל השפעה נגטיבית שאינה לרוח מסורת ישראל. באופן אישי, כמי שזכה לגדול בצלו של הרבי זי"ע, ראיתי בהנהגתו בעניין הזה דבר מדהים, שילוב בלתי נתפס בריזמנית:

מסתובבים להם בעולם כשאנו סומכים על החוסן הנפשי והנשמתי שלהם, עלולה להיות מסוכנת עבורם. צריך לקבוע את היתדות בתוך הארץ - היא אומרת. על הילדים, החניכים והתלמידים להישאר תמיד במקום אחד, בחממה תורנית ובאווירה של יראת שמים. רק במקום כזה אפשר להבטיח שהצעירים הללו יישארו נאמן לה' ולתורתו.

אז מהי הדרך הנכונה? תראו איך מיישב את זה ר' משה בחן: "צריך כל אדם להשתדל שבכח עצמו מצד ידיעתו והבנתו לא יגביהנו הרוח בכל מקום שיהיה. אבל מתחלה יהיה זה על ידי אחרים, היינו על ידי התמדתו בשיבה בין מורים וחברים שישפיעו עליו, עד שמזה יבוא שיהיה חזק בעצמו, שלא יגביהו אותו ויטלטלוהו הרוחות הרעות והכפירה אף כשיהיה לבדו".

אזכיר רק בקצרה שמדובר בגדול הפוסקים בארצות הברית בדור שלאחר השואה, מחבר השו"ת 'אגרות משה' וסדרת הספרים 'דברות משה' על הש"ס וספר 'דרש משה' על התורה.

ובכן, יהודי בסדר גודל תורני שכזה, מה אתם חושבים שהוא השיב על השאלה הלא-שגרתית שהגיעה לפתחו? "בוודאי", אמר בעל 'אגרות משה', "זו סעודת מצוה, וגם אני אבוא לשמוח איתכם בשמחה לכבודה של תורה!"

כך היה, הסעודה נחוגה ברוב פאר והדר - שמחת 'סיום הדף', ור' משה פיינשטיין הגיע בעצמו לכבד את המעמד ונשא בו מדברותיו.

הסעודה הזו, אחיי ורעי, הייתה האחרונה של בעל השמחה. באותו לילה הוא נפטר באופן פתאומי, והרב פיינשטיין שוב הופיע - הפעם כדי להספיד אותו. "יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בדף גמרא אחד", ספד באוזני המלווים.

כמה יפה הסיפור הזה משתלב עם הרעיון המתוק שר' משה פיינשטיין מלמד אותנו בספר דרשותיו על הפסוק בסוף פרשת תרומה.

התורה אומרת: "לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתדותיו וכל יתדת הקצר נחשת", ורש"י מסביר את הצורך לכל היתדות שהיו במשכן: "כמין נגרי נחשת עשוין ליריעות האהל ולקלעי החצר, קשורים במיתרים סביב סביב בשפוליהן, כדי שלא תהא הרוח מגביהתן". כלומר, היתדות נועדו כדי לאחוז את כל הקלעים, המסכים והיריעות כלפי מטה, כדי שהרוח לא תגביה אותם.

אבל בנקודה הזאת מציג רש"י ספק: "ואיני יודע אם תחובין בארץ או קשוין ותלויין וכבדן מכביד שפולי היריעות שלא ינועו ברוח. ואומר אני ששמן מוכיח עליהם שהם תקועין בארץ, לכך נקראו יתדות".

הבנתם את הספק הטכני? עכשיו - אומר ר' משה - בואו נסתכל עליו במבט פנימי:

ישנן שתי השקפות שונות בחינוך. השקפה אחת טוענת שאדם צריך לחנך את ילדיו בצורה כזו שיהיה בהם תוקף פנימי מספק, כך שבכל מקום שלא יהיו - אף רוח לא תניע אותם ממקומם הרוחני והנפשי. יראת שמים ואהבת ישראל יהיו כל כך תקועות בליבם ובנשמתם, כך שדבר לא יזיז אותם. לעומתה, שיטה שניה טוענת שהתנהלות כזו בה הילדים

המורה קייבלת תוספת זמן

לא הספקת להירשם השנה לתואר שני?

מכללת הרצוג מאפשרת לך
להצטרף לסמסטר ב'
בחוגים: מחשבת ישראל, תושב"ע ותנ"ך

הירשמו עכשיו!
הלימודים נפתחים בט"ז באדר

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

מבית הנהגת ישיבת	מודיעין עילית רבי טרופן 25	נתיבות יט"ז סקול 10 (קרית סודי)	חיפה ברכת משה 29	אשדוד הורקנוס 5	בית שמש נחל ביצנים 8 נחל עין ספר	ביתר עילית החודו למבולין 35	יחשלים מלכי ישראל 53 חגיגת גמס גמלי	סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29
---------------------	-------------------------------	---------------------------------------	---------------------	--------------------	--	--------------------------------	--	-------------------------------

אני עייפה מלהוביל

היא כמהה להרפות והוא משתוקק להשפיע, אבל משהו בתנועה ביניהם התהפך. כך מזהים את המעגל האכזרי של התקיעות בקשר הזוגי ויוצאים ממנו.

אני ארפה אז שום דבר לא יקרה. אבל אני חייבת להגיד לך בכנות שאני ממש משתוקקת לזה, להרגיש שהוא מביא את הכוחות שלו אליי ומשפיע עליי. "מה אני אמור לעשות כדי שזה יקרה?" שאל רונן.

"כשאתה חוזר הביתה אחרי יום עבודה עמוס, במקום להתמקד במה עובר עליך, תנסה להתמקד בה – איפה היא נמצאת עכשיו? מה היא חווה? מה היא מרגישה?"

זו מהות המקום הזכרי שלך, להשפיע החוצה, להביא אליה ביטחון ולעזור לה להיפתח.

"רונן, אתה יכול להיזכר ברגע חזק שבו בחרת להוביל? שלא היית צריך להסביר ולהצדיק?" שאלתי.

"אני זוכר פעם אחת שהגעתי הביתה וראיתי אותה עייפה.

לא חיכיתי שהיא תגיד לי מה לעשות אלא פשוט חיבקתי אותה חזק ואמרתי לה: תני לי לקחת את הילדים עכשיו, ופשוט הרגשתי שאני מצליח לפנות אותה מכל העומסים שהייתה בהם," ענה רונן.

"זה באמת היה מדהים, הרגשתי שאני יכולה פשוט להרפות ולהיפתח בלי לבקש או לדרוש ממנו דבר, פתאום באמת היה אפשר להרגיש את תחושת החיבור בינינו."

"המפתח לצאת מההיפוך הוא מודעות והתנסות.

רונן, אתה לומד להיות בתנועה זכרית של השפעה והובלה עם ביטחון, ואת עדי לומדת להיות בתנועה הנקבית של הרפיה ופתיחות.

זה בכלל לא קשור לתפקידים בבית של מי עושה מה או מי מרוויח יותר, אלא זו תנועה פנימית של בחירה בכיוון של הפריה, ואז הקשר הזוגי צומח ומתקיימת בו זרימת חיים."

כל הפרטים שוונו למען שמירת הפרטיות

עדי, את מתארת שאת מרגישה שאת צריכה להיות חזקה ולהשפיע החוצה אחרת דברים לא יקרו, וזה בעצם הצד הזכרי שמדבר על השפעה, התפשטות ועשייה. כשבתוכך את כמהה להרגיש בדיוק ההפך מכך – את כמהה להרגיש בהרפיה ובהישענות לקבל ממנו, וזה באמת הצד הנקבי, הצד שמביא איכות של הרפיה ופתיחות לקבל.

ואילו אתה רונן, מצד שני, מרגיש שאתה כל הזמן מכונס בעצמך ומושפע וזה מקום נקבי.

גם אתה רונן מרגיש לא טוב במקום הזה, כי אתה רוצה להיות במקום הזכרי שלך – להשפיע, להתפשט ולהוביל. בקשר הזוגי שלכם נוצר היפוך."

"אבל למה הכוונה היפוך?" שאל רונן. "יש כיוון טבעי להפריה – כיוון של השפעה מהזכר לנקבה; הגבר מביא את העוצמה, ההתפשטות והביטחון, מה שמאפשר לאישה להרפות, להיפתח ולקבל.

כשזה מתהפך, הגבר נתקע במקום הנקבי – מתכנס פנימה ומושפע, והאישה במקום הזכרי המשפיע החוצה לכיוון שלו, כך היא דוחפת ומתאמצת בתוך הקשר.

זה יוצר גלגל אכזרי שבו עדי לא מרגישה ביטחון להרפות ואז היא לוקחת שליטה, ואתה לא מרגיש שאתה מסוגל להוביל ואתה נסגר," הסברתי.

"עדי, תנסי לדמיין לרגע מה קורה בגוף שלך כשאת מחכה שהוא יוביל? האם את יכולה להרפות? להרגיש את הפתיחות הזאת?" שאלתי.

"זה מפחיד אותי, אני מרגישה שאם

כבר בכניסה שלהם לחדר ניתן היה להרגיש את המתח ביניהם. הם התיישבו מולי ואז עדי פתחה:

"אני מרגישה שאני כל הזמן צריכה להוביל, להחליט ולהגיד לו מה לעשות. אם אני לא אעשה ואם אני לא אגיד, כלום לא יקרה.

אבל אני עייפה כבר, רוצה שהוא ייקח אותי, שהוא יראה אותי, שארגיש שהוא מוביל ואני אוכל לשחרר כבר, פשוט להניח את הראש סוף סוף על משהו בעולם הזה."

"אני מרגיש שאני כל הזמן בבדיקה אם אני בסדר, אני צריך להקשיב לה, להבין מה היא מרגישה כל הזמן ואם אני בטעות אומר משהו לא במקום, היא מייד מתפוצצת.

היא רוצה שאני אוביל, אבל איך אני יכול להוביל אם היא כל הזמן חוטפת לי את ההגה מהידיים?" רונן התפרץ בכעס.

"עדי, ספרי לי על רגע כזה שבו את מתחילה להוביל דברים," פניתי אליה. "לדוגמא השבוע; הוא חוזר הביתה, אני רואה שהוא עייף, סגור והאמת זה כמעט כל יום ככה. אז אני מתחילה לשאול אותו: מה קרה? למה אתה ככה? תראי אני עם ילדים קטנים, אני צריכה עזרה איתם אז אני מרגישה שאם אני לא אזיז אותו הוא יישאר בסגירות שלו ובקצב הזה הבית פשוט יתפרק."

"בדיוק ככה, מרוב השאלות שלך עדי, במקום שאני אהיה הגבר שמגיע הביתה ומביא אנרגיה לתוך הבית, אני נסגר עוד יותר ומחכה לפקודות ממך, שתגידי לי מה לעשות ואיך לעשות כי רק הדרך שלך היא היחידה הטובה, נכון?" הגיב רונן בצניניות.

"חשוב שתדעו שמה שאתם מתארים מאוד נפוץ בקרב הרבה מהזוגות, אז על מנת להבין משהו לעומק בואו רגע נתבונן על הדברים שאמרתם.

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין

מה יעשה מי שלא רוצה ללמוד, אבל רוצה לרצות ללמוד?

את הרצונות העמוקים שלנו אנו מבטאים בתפילה. ובעניין זה נהגו חסידים וצדיקים להתחנן ביתר שאת בברכת "אהבה רבה" בשחרית, ולשפוך ליבם לפני אבינו אב הרחמן שייתן בליבנו בינה להבין ולהשכיל, וגם אחרי תפילת עמידה אנו מתפללים שיפתח ליבנו בתורתו. צדיקים היו שופכים דמעות בחלקים אלה מרוב תשוקה שהקב"ה יגביר את דבקותם בתורה, ואין דרגה שהתפילה הזו לא נכונה לה.

ומלבד זאת, "אין אדם לומד אלא במקום שליבו חפץ", ואין הכוונה רק להרגשה רגעית, אלא למצוא דרכים שיגדילו את חפץ הלב ללימוד. בימינו ברוך השם יש אפשרויות רבות למצוא שערים ומסלולים בלימוד מכל הסוגים, וכדאי לבקש מסייעים שיעזרו לפתיחת הלב באהבת התורה.

משנכנס אדר מרבים בשמחה, ואם לא בא לי?

הפיתוי לראות ב"בא לי" כדבר אותנטי שבלעדיו הכול נעשה בחיצוניות הוא טעות מצויה וחמורה. שכן החיים הרבה יותר עמוקים מהעננה העכורה החולפת שעלולה להיכלל במילים "בא לי". וכי הורים שלא "בא להם" להאכיל את ילדיהם או לקום לטפל בהם בלילה יהיו נאמנים באופן אותנטי לאמת הפנימית שלהם אם יעשו רק מה שבא להם?

ולכן "בא לי" הוא כלי לא מוצלח לעבודת ה', כי אפילו להוסיף על מצווה נאסר עלינו בתורה, וכל שכן שאין הרגשות קובעים אם נקיים את מצוות הלב כאהבת ה' ויראתו. חכמינו הורו "משנכנס אדר מרבים בשמחה", מפני שאור הנס שהפך את כל החודש מגון לשמחה מאיר שוב בכל שנה. ומי שפוקח עיניו לראות זאת ממילא מתמלא בשמחה, ומי שעוצם עיניו הריהו ככופר בטובתו של הקב"ה.

אמא שלי עברה ניתוח מסובך וברוך השם יצאה בשלום, איך נכון להודות לה?

אין הכרעה חד-משמעית בשאלה זו, ואלו דברים שאין להם שיעור. מצד הקיצור למדנו ממשנה רבנו שהתפלל על מרים אחותו חמש מילים בלבד, ומצד האריכות - ממשנה שהתפלל ארבעים יום ולילה אחרי חטא העגל. והוא הדין בשירת ההודיה. יש מי שמרבה בהודיה, מזמין ידידים ואומר שירות ותשבחות ברוב עם, ויש מי שמודה הודאה פשוטה בינו לבין עצמו או בין חוג ידידי ומשפחתו. וכשם שאנו מדייקים בעשיית רצון ה' במקומות שבהם הוא הדריך אותנו לפרטי פרטים, כך יש מקומות שהקב"ה רוצה שנפעל דווקא על פי נטיית ליבנו. במקום שיש מצווה כגון ברכת "הגומל" יש לכך הלכות מדויקות, אבל ההודיה האישית - על כל אחד לפי מה שמשער בליבו לתת את הביטוי הנכון לתודתו לה'.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il

לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

מתחברים
הנקודה היהודית שלי

בפורים השנה יוצאים ומתחברים!

ארגון 'מתחברים' קורא לכולנו ביום הפורים להאיר את הרחובות אלזכות יהודים באצוות היום.

אם אתם לאפשרצאת בקלות ובנוחות - ארגון 'מתחברים' הוא המעטפת, אנו נשאר רק אצאת אלנו!

למידע נוסף, ולהזמנת ערכות משלוחי מנות במחיר סמלי, וכן ערכות לקריאת מגילה - פנו אלינו:
NEKUDA36@GMAIL.COM | 053-308-5677

